

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 191

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

30 mai 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 191/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 191/02	Cauza C-328/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Sibiu (România) la data de 2 iulie 2015 – Andreea Corina Târșia/Statul român, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării	2
2016/C 191/03	Cauza C-440/15 P: Recurs introdus la 10 august 2015 de AgriCapital Corp. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 10 iunie 2015 în cauza T-514/13, AgriCapital Corp./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI),	2
2016/C 191/04	Cauza C-487/15 P: Recurs introdus la 10 septembrie 2015 de Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 8 iulie 2015 în cauza T-548/12, Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG/OAPI	3
2016/C 191/05	Cauza C-537/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Koninie (Polonia) la 15 octombrie 2015 – Euro Bank SA/Markowi Łopacińskiemu Marek Łopaciński	3

RO

2016/C 191/06	Cauza C-653/15 P: Recurs introdus la 7 decembrie 2015 de domnul Carsten Bopp împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 25 septembrie 2015 în cauza T-209/14, Carsten Bopp/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	3
2016/C 191/07	Cauza C-53/16 P: Recurs introdus la 29 ianuarie 2016 de domnul Carsten René Beul împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 23 noiembrie 2015 în cauza T-640/14, Beul/Parlamentul și Consiliul	4
2016/C 191/08	Cauza C-57/16 P: Recurs introdus la 1 februarie 2016 de ClientEarth împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 13 noiembrie 2015 în cauza T-424/14, ClientEarth/Comisia Europeană	5
2016/C 191/09	Cauza C-71/16 P: Recurs introdus la 9 februarie 2016 de Comercializadora Eloro, S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 9 decembrie 2015 în cauza T-354/14, Comercializadora Eloro/OAPI – Zumex Group (Zumex)	6
2016/C 191/10	Cauza C-111/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Udine (Italia) la 24 februarie 2016 – Procedură penală împotriva lui Giorgio Fidenato și alții	8
2016/C 191/11	Cauza C-122/16 P: Recurs introdus la 26 februarie 2016 de British Airways plc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 16 decembrie 2015 în cauza T-48/11, British Airways/Comisia Europeană	9
2016/C 191/12	Cauza C-123/16 P: Recurs introdus la 27 februarie 2016 de Orange Polska SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 17 decembrie 2015 în cauza T-486/11, Orange Polska SA/Comisia Europeană	10
2016/C 191/13	Cauza C-125/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Malta) la 29 februarie 2016 – Malta Dental Technologists Association și alții/Superintendent tas-Sahha Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Medicina	11
2016/C 191/14	Cauza C-133/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Mons (Belgia) la 4 martie 2016 – Christian Ferenschild/JPC Motor SA	12
2016/C 191/15	Cauza C-141/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione Tributaria Regionale di Milano (Italia) la 2 martie 2016 – Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani/Agenzia delle dogane e dei Monopoli	12
2016/C 191/16	Cauza C-151/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 14 martie 2016 – UAB „Vakarų Baltijos laivų statykla"/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	13
2016/C 191/17	Cauza C-152/16: Acțiune introdusă la 14 martie 2016 – Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului	13
2016/C 191/18	Cauza C-154/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 15 martie 2016 – „Latvijas dzelzceļš” VAS/Valsts ieņēmumu dienests	14
2016/C 191/19	Cauza C-159/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 17 martie 2016 – „Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS/Konkurences padome	15
2016/C 191/20	Cauza C-164/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 21 martie 2016 – Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Mercedes Benz Financial Services UK Ltd	16

2016/C 191/21	Cauza C-165/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 21 martie 2016 – Toufik Lounes/Secretary of State for the Home Department	17
2016/C 191/22	Cauza C-168/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Mons (Belgia) la 25 martie 2016 – Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro/Crewlink Ltd	18
2016/C 191/23	Cauza C-169/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Mons (Belgia) la 25 martie 2016 – Miguel José Moreno Osacar/Ryanair Ltd	19
2016/C 191/24	Cauza C-175/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 29 martie 2016 – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paaanen, Satu Piik/SOS-Lapsikylä ry	20
2016/C 191/25	Cauza C-176/16 P: Recurs introdus la 23 martie 2016 de Proforec Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 21 ianuarie 2016 în cauza T-120/15, Proforec/Comisia	20
2016/C 191/26	Cauza C-181/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 31 martie 2016 – Sadikou Gnandi/État belge	21
2016/C 191/27	Cauza C-187/16: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2016 – Comisia Europeană/Republica Austria	22

Tribunalul

2016/C 191/28	Cauza T-198/14: Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2016 – 100 % Capri Italia/EUIPO – IN.PRO.DI (100 % Capri) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative 100 % Capri — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară CAPRI — Motiv relativ de refuz — Caracter distinctiv — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	23
2016/C 191/29	Cauza T-200/14: Hotărârea Tribunalului din 14 aprilie 2016 – Ben Ali/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia — Înghețarea fondurilor — Temei juridic — Înscrierea numelui reclamantului întemeiată pe o nouă motivare în urma anulării măsurilor de înghețare a fondurilor anterioare — Obligația de motivare — Dreptul de proprietate — Proportionalitate — Eroare de fapt — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Abuz de putere — Dreptul la viață — Dreptul la respectarea vieții de familie — Răspundere extracontractuală”)	23
2016/C 191/30	Cauza T-326/14: Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2016 – Novomatic/EUIPO – Granini France (HOT JOKER) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative HOT JOKER — Marca națională figurativă anterioară Joker — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009”]	24
2016/C 191/31	Cauza T-613/14: Hotărârea Tribunalului din 7 aprilie 2016 – Industrias Tomás Morcillo/EUIPO – Aucar Trailer (Polycart A Whole Cart Full of Benefits) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Polycart A Whole Cart Full of Benefits — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară POLICAR — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	25

2016/C 191/32	Cauza T-638/14: Hotărârea Tribunalului din 8 aprilie 2016 – Frinsa del Noroeste/EUIPO – Frisa Frigorífico Rio Doce (FRISA) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene FRISA — Marca figurativă anterioară a Uniunii Europene Frinsa — Motiv relativ de refuz — Utilizarea serioasă a mărcii anterioare — Prezentarea unor fapte și probe noi în susținerea acțiunii în fața Tribunalului — Competență de modificare — Articolul 42 alineatele (2) și (3), articolul 65 și articolul 76 alineatul (1), in fine, din Regulamentul (CE) nr.º 207/2009 — Norma 22 alineatele (2)-(4) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]	25
2016/C 191/33	Cauza T-8/15: Hotărârea Tribunalului din 12 aprilie 2016 – Auyantepui Corp./EUIPO – Magda Rose (Mr Jones) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cererea de marcă a Uniunii Europene figurativă Mr Jones — Marca internațională figurativă anterioară Jones — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	26
2016/C 191/34	Cauza T-20/15: Hotărârea Tribunalului din 14 aprilie 2016 – Henkell & Co. Sektkellerei/EUIPO – Ciacchi Piccolomini d’Aragona di Bianchini (PICCOLOMINI) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene PICCOLOMINI — Marcă verbală anterioară a Uniunii Europene PICCOLO — Lipsa unei utilizări serioase a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr.º207/2009”]	27
2016/C 191/35	Cauza T-81/15: Hotărârea Tribunalului din 13 aprilie 2016 – Facchinello/EUIPO – Olimpia Splendid (Synthesis) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă Synthesis — Lipsa utilizării serioase a mărcii — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”]	27
2016/C 191/36	Cauza T-261/15: Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2016 – Spirig Pharma/EUIPO (Daylong) [„Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative Daylong a Uniunii Europene — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	28
2016/C 191/37	Cauza T-361/15: Hotărârea Tribunalului din 12 aprilie 2016 – Choice/EUIPO (Choice chocolate & ice cream) [„Marcă a Uniunii Europene — Cererea de marcă a Uniunii Europene figurativă Choice chocolate & ice cream — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	29
2016/C 191/38	Cauza T-580/14: Ordonanța Tribunalului din 7 aprilie 2016 – Aduanas y Servicios Fornesa/Comisia [„Uniunea vamală — Import de sirop de zahăr aromatizat sau cu adaos de coloranți provenind din Andora — Fraudă — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Cerere de remitere a taxelor la import — Articolul 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”]	29
2016/C 191/39	Cauza T-644/14 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 7 aprilie 2016 – ADR Center/Comisia („Măsură provizorii — Clauză compromisorie — Convenții încheiate în vederea realizării proiectelor subvenționate de Uniune în cadrul programului «Justiția civilă» — Decizie executorie a Comisiei de a proceda la recuperarea sumelor plătite — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	30
2016/C 191/40	Cauza T-181/15: Ordonanța Tribunalului din 14 martie 2016 – Sopra Steria Group/Parlamentul („Contracte de achiziții publice de servicii — Decizie a Parlamentului de a iniția o procedură de negociere fără publicarea unui anunț de participare pentru prestarea de servicii informatice — Retragerea actului — Nepronunțare asupra fondului”)	30

2016/C 191/41	Cauza T-364/15 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 7 aprilie 2016 – ADR Center/Comisia („Măsuri provizorii — Clauză compromisorie — Convenții încheiate în vederea realizării proiectelor subvenționate de Uniune în cadrul programului «Justiția civilă» — Decizie executorie a Comisiei de a proceda la recuperarea sumelor plătite — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	31
2016/C 191/42	Cauza T-535/15: Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2016 – CBM/OAPI – ÎD Group (Fashion ID) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	32
2016/C 191/43	Cauza T-725/15 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 februarie 2016 – Chemtura Netherlands/EFSA („Măsuri provizorii — Procedură de introducere pe piață a produselor fitosanitare — Publicare a unor documente privind înscrierea unei substanțe active — Respingere a cererii de obținere a tratamentului confidențial al anumitor informații — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”) .	32
2016/C 191/44	Cauza T-10/16 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 6 aprilie 2016 – GABO:mi/Comisia [„Măsuri provizorii — Subvenții — Al șaselea și al șaptelea program-cadru ale Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2002-2006 și 2007-2013) — Scrisoare prin care se solicită rambursarea unei părți a subvențiilor acordate — Notă de debit — Cerere de suspendare a executării — Admisibilitate — Lipsa urgenței”]	33
2016/C 191/45	Cauza T-41/16 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 13 aprilie 2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry și alții/Comisia („Măsuri provizorii — Procedură de înregistrare a unei denumiri de origine protejate — «Halloumi» sau «Hellim» — Respingerea unei opoziții — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	33
2016/C 191/46	Cauza T-771/15: Acțiune introdusă la 30 decembrie 2015 – Bittorrent Marketing/EUIPO – BitTorrent (bittorrent)	34
2016/C 191/47	Cauza T-117/16: Acțiune introdusă la 21 martie 2016 – Isdin/EUIPO – Spirig Pharma (ERYFOTONA ACTINICA)	35
2016/C 191/48	Cauza T-131/16: Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – Belgia/Comisia	36
2016/C 191/49	Cauza T-132/16: Acțiune introdusă la 23 martie 2016 – PayPal/EUIPO – Hub Culture (VENMO) . . .	37
2016/C 191/50	Cauza T-140/16: Acțiune introdusă la 5 aprilie 2016 – Le Pen/Parlamentul	37
2016/C 191/51	Cauza T-141/16: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2016 – Comisia/IEM	39
2016/C 191/52	Cauza T-143/16: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2016 – Intesa Sanpaolo/EUIPO – Intesia Group Holding (INTESA)	39
2016/C 191/53	Cauza T-144/16: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2016 – Mundipharma/EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA)	40
2016/C 191/54	Cauza T-146/16: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2016 – Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland și alții/Comisia	41
2016/C 191/55	Cauza T-147/16: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2016 – Italia/Comisia	42

2016/C 191/56	Cauza T-148/16 P: Recurs introdus la 11 aprilie 2016 de Adrian Barnett și Sven-Ole Mogensen împotriva Hotărârii din 5 februarie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-56/15, Barnett și Mogensen/Comisia	42
2016/C 191/57	Cauza T-157/16 P: Recurs introdus la 14 aprilie 2016 de Ingrid Fedtke împotriva Ordonanței din 5 februarie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-107/15, Fedtke/CESE	43
2016/C 191/58	Cauza T-158/16 P: Recurs introdus la 14 aprilie 2016 de Inge Barnett, de Suzanne Ditlevsen și de Annie Madsen împotriva Hotărârii din 5 februarie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-66/15, Barnett și alții/CESE	44
2016/C 191/59	Cauza T-833/14: Ordonanța Tribunalului din 6 aprilie 2016 – Søndagsavisen/Comisia	45
2016/C 191/60	Cauza T-834/14: Ordonanța Tribunalului din 6 aprilie 2016 – Forbruger-Kontakt/Comisia	45
2016/C 191/61	Cauza T-24/15: Ordonanța Tribunalului din 5 aprilie 2016 – NICO/Consiliul	45
2016/C 191/62	Cauza T-285/15: Ordonanța Tribunalului din 5 aprilie 2016 – Syria Steel și Al Buroj Trading/Consiliul	45
2016/C 191/63	Cauza T-524/15: Ordonanța Tribunalului din 5 aprilie 2016 – NICO/Consiliul	46
2016/C 191/64	Cauza T-525/15: Ordonanța Tribunalului din 5 aprilie 2016 – Petro Suisse Intertrade/Consiliul	46
2016/C 191/65	Cauza T-526/15: Ordonanța Tribunalului din 5 aprilie 2016 – HK Intertrade/Consiliul	46
2016/C 191/66	Cauza T-571/15: Ordonanța Tribunalului din 16 martie 2016 – Bimbo/OAPI – ISMS (BIMBO BEL SIMPLY)	46

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 191/67	Cauza F-59/13 RENV: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 11 aprilie 2016 – Rouffaud/SEAE (Funcție publică — Trimitere la Tribunal spre rejudecare după anulare — Personalul SEAE — Agent contractual — Agent contractual auxiliar — Recalificarea unui contract de agent contractual auxiliar în contract de agent contractual pe durată nedeterminată — Refuz)	47
2016/C 191/68	Cauza F-41/15 DISS II: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 aprilie 2016 – FN, FP și FQ/CEPOL [Funcție publică — Personalul CEPOL — Agenți temporari — Agenți contractuali — Loc de muncă care corespunde cu sediul CEPOL — Mutarea CEPOL la Budapesta (Ungaria) — Schimbare corelativă a locului de muncă al agenților — Consecințe contractuale — Necesitatea consimțământului agenților — Coeficient de corecție aplicabil noului loc de muncă — Încredere legitimă — Principiul bune administrări]	47

2016/C 191/69	Cauza F-49/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 11 aprilie 2016 – FU/Comisia [Funcție publică — Procedură disciplinară — Consiliu de disciplină — Agent temporar al Curții de Conturi numit funcționar stagiar la Comisie — Schimbarea locului de muncă — Nedeclararea schimbării locului de muncă la administrația Curții de Conturi — Solicitare simultană a indemnizației de reînaltare în țara de origine și a indemnizației de instalare la Bruxelles — Cerere de rambursare a cheltuielilor de mutare din Luxemburg în țara de origine — Anchetă a OLAF — Sancțiune disciplinară — Încadrarea într-o grupă de funcții inferioară, fără retrogradare — Articolul 25 din anexa IX la statut — Eroare vădită de apreciere — Nerespectarea principiului contradictorialității — Fapt nou — Obligație de a redeschide procedura disciplinară — Proportionalitatea sancțiunii — Termen procedural)	48
2016/C 191/70	Cauza F-77/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 11 aprilie 2016 – Zink/Comisia [Funcție publică — Funcționari — Indemnizație de expatriere — Eroare administrativă care a dus la neplata indemnizației de expatriere timp de mai mulți ani — Act care lezează — Fișe de remunerație care nu reflectă o decizie — Articolul 82 din Regulamentul de procedură — Cauză de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică — Neregularitate a procedurii precontencioase — Cerere în sensul articolului 90 alineatul (1) din statut — Termen rezonabil]	49
2016/C 191/71	Cauza F-94/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 11 aprilie 2016 – Wolff/SEAE (Funcție publică — Personalul SEAE — Comitetul pentru personal — Alegerea membrilor comitetului pentru personal — Validitate — Articolul 1 al cincilea paragraf din anexa II la statut — Regulamentul electoral al SEAE — Primul tur de scrutin — Lipsa cvorumului — Prelungirea perioadei de vot — Prelungire suplimentară a perioadei de vot — Lipsa organizării unui al doilea tur de scrutin — Nelegalitate)	49
2016/C 191/72	Cauza F-98/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 12 aprilie 2016 – CP/Parlamentul (Funcție publică — Funcționari — Șef de unitate — Perioadă de probă — Neconfirmare în funcția de șef de unitate — Executarea unei hotărâri de anulare — Pierderea unei șanse)	50
2016/C 191/73	Cauza F-135/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 12 aprilie 2016 – Beiner/Comisia (Funcție publică — Concurs — Condiții de admitere — Experiență profesională — Decizia comisiei de evaluare de a nu i se permite reclamantului să participe la concurs — Eroare vădită de apreciere)	51
2016/C 191/74	Cauza F-10/16: Acțiune introdusă la 17 februarie 2016 – ZZ/Ombudsmanul European	51
2016/C 191/75	Cauza F-15/16: Acțiune introdusă la 15 martie 2016 – ZZ/SEAE	52
2016/C 191/76	Cauza F-16/16: Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – ZZ/EUIPO	52
2016/C 191/77	Cauza F-17/16: Acțiune introdusă la 23 martie 2016 – ZZ/Comisia Europeană	53
2016/C 191/78	Cauza F-29/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 aprilie 2016 – Hill și alții/Comisia	53
2016/C 191/79	Cauza F-99/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 8 aprilie 2016 – Chevalier/Comitetul Regiunilor	54
2016/C 191/80	Cauza F-72/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 aprilie 2016 – Glowacz-De-Chevilly/Comisia	54

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2016/C 191/01)

Ultima publicație

JO C 175, 17.5.2016

Publicații anterioare

JO C 165, 10.5.2016

JO C 156, 2.5.2016

JO C 145, 25.4.2016

JO C 136, 18.4.2016

JO C 118, 4.4.2016

JO C 111, 29.3.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Sibiu (România) la data de 2 iulie 2015 –
Andreea Corina Târșia/Statul român, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, Consiliul Național pentru
Combaterea Discriminării**

(Cauza C-328/15)

(2016/C 191/02)

*Limba de procedură: română***Instanța de trimitere**

Tribunalul Sibiu

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Andreea Corina Târșia

Pârâți: Statul român, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Prin Ordonanța din 14 aprilie 2016, Curtea (Camera a șasea) s-a declarat vădit incompetentă să soluționeze cererea de decizie preliminară formulată de Tribunalul Sibiu (România) prin decizia din 8 iunie 2015.

Recurs introdus la 10 august 2015 de AgriCapital Corp. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 10 iunie 2015 în cauza T-514/13, AgriCapital Corp./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI),

(Cauza C-440/15 P)

(2016/C 191/03)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Recurentă: AgriCapital Corp. (reprezentanți: P. Meyer, M. Gramsch, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Prin Ordonanța din 3 martie 2016, Curtea (Camera a zecea) a respins recursul ca inadmisibil.

Recurs introdus la 10 septembrie 2015 de Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 8 iulie 2015 în cauza T-548/12, Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG/OAPI

(Cauza C-487/15 P)

(2016/C 191/04)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Recurentă: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG (reprezentant: J. Krenzel, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și Redrock Construction s.r.o.

Prin ordonanța din 25 februarie 2016, Curtea de Justiție a respins recursul ca vădit inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Koninie (Polonia) la 15 octombrie 2015 – Euro Bank SA/Markowi Łopacińskiemu Marek Łopaciński

(Cauza C-537/15)

(2016/C 191/05)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy w Koninie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Euro Bank SA

Pârât: Marek Łopaciński

Întrebările preliminare

Prin Ordonanța din 3 martie 2016, Tribunalul (Camera a zecea) a constatat lipsa necesității de a se pronunța în această cauză.

Recurs introdus la 7 decembrie 2015 de domnul Carsten Bopp împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 25 septembrie 2015 în cauza T-209/14, Carsten Bopp/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-653/15 P)

(2016/C 191/06)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Carsten Bopp (reprezentant: C. Russ, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin ordonanța din 7 aprilie 2016, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șasea) a respins recursul și l-a obligat pe recurent să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Recurs introdus la 29 ianuarie 2016 de domnul Carsten René Beul împotriva Ordonanței
Tribunalului (Camera a noua) din 23 noiembrie 2015 în cauza T-640/14, Beul/Parlamentul și Consiliul**

(Cauza C-53/16 P)

(2016/C 191/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Carsten René Beul (reprezentanți: H.-M. Pott și T. Eckhold, avocați)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului din 23 noiembrie 2015;
- anularea Regulamentului (UE) nr. 537/2014 atacat și, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea introdusă în fața Tribunalului, recurentul a solicitat anularea Regulamentului (UE) nr. 537/2014⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public și de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei.

Recurentul este expert contabil, autorizat în Germania (de asemenea, auditor statutar conform legislației Marelui Ducat al Luxemburgului și a Republicii Italiene). Acesta este autorizat să efectueze auditul statutar al entităților de interes public. În calitate de expert contabil se supune, privind întreaga sa activitate, supravegherii Camerei Experților Contabili, un organism de drept public ai cărui membri sunt experți contabili și care aleg organele acestuia.

Regulamentul atacat (denumit în continuare „regulamentul”) prevede că supravegherea auditorilor statutari privind controlul entităților de interes public va fi efectuată de o autoritate independentă, cu alte cuvinte care nu primește instrucțiuni de la stat. Un expert contabil în activitate nu poate în niciun caz să își exercite activitatea în cadrul acestei autorități, iar un fost expert contabil nu poate să își exercite activitatea în cadrul acestei autorități decât după trecerea unei perioade lungi de timp de la încetarea activității.

Recurentul consideră că noua reglementare îl dezavantajează. Acesta susține că Regulamentul este contrar dreptului Uniunii.

Tribunalul a respins acțiunea ca inadmisibilă. Acesta a considerat că recurentul nu dispune de un drept la acțiune împotriva regulamentului. Potrivit Tribunalului, recurentul nu este vizat în mod individual de regulament, întrucât acesta aparține cercului de persoane care se supun într-un mod abstract norme și nu poate invoca drepturi individuale.

Recurentul susține, în schimb, că norma îl privește în mod direct și individual. Acesta consideră, în special, că cercul destinatarilor norme este unul deschis, nu în ultimul rând pentru că între adoptarea regulamentului și intrarea în vigoare a acestuia se scurge o perioadă de timp în care un număr nedeterminat de persoane se pot adăuga cercului de profesioniști.

Recurentul susține, pe de altă parte, că este vizat nu doar în mod direct, ci și individual. Tribunalul nu a ținut cont de acest aspect. Recurentul consideră, în special, că cercul de profesioniști este determinat, în orice moment, cu privire la controlul care decurge din dreptul Uniunii. Faptul că există o perioadă de timp între adoptare și intrarea în vigoare nu poate fi hotărâtor cu privire la existența unei protecții jurisdicționale.

În plus, recurentul consideră că, dacă s-ar reține punctul de vedere potrivit căruia acesta nu ar fi vizat în mod individual, s-ar crea o lacună privind protecția jurisdicțională. Având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care protejează, de asemenea, libertatea de alegere a ocupației, și Convenția europeană a drepturilor omului, trebuie să se remedieze această lacună. Acest lucru ține de responsabilitatea și de controlul instanțelor Uniunii Europene, întrucât acestea sunt cele care au creat condițiile susceptibile apariției acestei lacune în materia protecției jurisdicționale.

(¹) JO 2014, L 158, p. 77.

**Recurs introdus la 1 februarie 2016 de ClientEarth împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua)
din 13 noiembrie 2015 în cauza T-424/14, ClientEarth/Comisia Europeană**

(Cauza C-57/16 P)

(2016/C 191/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ClientEarth (reprezentanți: O. W. Brouwer, F. Heringa, J. Wolfhagen, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- i. anularea Hotărârii Tribunalului din 13 noiembrie 2015 prin care acesta:
 - a respins acțiunile formulate de reclamantă;
 - a obligat reclamanta să își suporte propriile cheltuieli de judecată și să le plătească pe cele efectuate de Comisia Europeană;
- ii. obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea hotărârii pentru următoarele motive:

Primul motiv: o eroare de drept constând în admiterea existenței unei prezumții generale în cadrul articolului 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 (¹) cu privire la documentele solicitate.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin:

- i. aplicarea eronată a jurisprudenței Curții;
- ii. nerecunoașterea faptului că articolul 17 alineatele (1)-(3) TUE nu constituie un temei legal pentru a admite existența unei astfel de prezumții generale;
- iii. admiterea existenței unei prezumții generale cu privire la nedivulgarea documentelor solicitate, fără a verifica existența unei atingeri efective și specifice;

- iv. nu a recunoscut că documentele solicitate sunt intrinsec legate de decizia de a continua sau de a nu continua inițiative de politică legislativă; și

Al doilea motiv: o eroare de drept constând în nerecunoașterea existenței unui interes public superior.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin:

- i. neexaminarea intereselor publice specifice invocate de ClientEarth;
- ii. aprecierea că divulgarea ulterioară a documentelor solicitate exclude existența unui interes public superior în divulgarea documentelor solicitate;
- iii. aprecierea că divulgarea altor documente decât documentele solicitate exclude existența unui interes public superior în divulgarea documentelor solicitate;
- iv. nerecunoașterea naturii interesului public reprezentat de ClientEarth;
- v. neinterpretarea în mod restrictiv a motivelor de refuz, ținând seama de interesul public pe care îl prezintă divulgarea, după cum prevede articolul 6 alineatul (1) teza a doua din Regulamentul nr. 1367/2006 ⁽²⁾;
- vi. nerecunoașterea interesului public de îmbunătățire a accesului la justiție în domeniul mediului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

Recurs introdus la 9 februarie 2016 de Comercializadora Eloro, S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 9 decembrie 2015 în cauza T-354/14, Comercializadora Eloro/OAPI – Zumex Group (Zumex)

(Cauza C-71/16 P)

(2016/C 191/09)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Comercializadora Eloro, S.A. (reprezentant: J. L. de Castro Hermida, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și Zumex Group, S.A.

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- în privința prezentării probelor, să considere că a fost furnizată și admisă proba cu înscrisuri administrată la finalul procedurii căii de atac, înscrisuri care au fost prezentate din nou odată cu cererea introductivă și sunt numerotate 1-7, după cum se precizează în lista cu documentele anexe atașată la respectiva cerere introductivă;

- să considere, în temeiul dovezii furnizate în procedura administrativă, că recurenta (Comercializadora Eloro, SA) a furnizat suficiente dovezi în susținerea utilizării reale și efective a mărcii JUMEX în perioada și pe teritoriul relevante pentru sucurile din clasa 32;
- întrucât utilizarea mărcii prioritare a fost dovedită de autoarea opoziției (recurentă în procedura de față), să respingă cererea de înregistrare a mărcii solicitate ZUMEX pentru toate produsele din clasa 32, din cauza existenței unui risc de confuzie pentru consumator, risc care rezultă din coexistența pe piață a celor două mărci, din similitudinea denumirilor și din identitatea de aplicare a mărcilor aflate în conflict.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv: încălcarea articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾ și a normei 22 alineatele (2) și (3) din Regulamentul de punere în aplicare ⁽²⁾

Divizia de opoziție a EUIPO a apreciat că dovada utilizării prezentată de autoarea opoziției (recurenta) avea nivelul minim necesar pentru a se constata că a existat o utilizare efectivă a mărcii în perioada și pe teritoriul de referință.

Îndoielile exprimate de hotărârea atacată privind hotărârea atacată privind aspectul intrării reale a produselor vândute de societatea olandeză „Nidera General Merchandise, BV” pe teritoriul Uniunii Europene sunt întemeiate exclusiv pe indicii scrise, și anume pe site-ul internet al societății, www.ngm-int.com, în care se precizează că țările din Africa Occidentală constituie destinația operațiunilor sale comerciale.

Este necesar să se respingă valoarea probatorie a extraselor care provin de pe această pagină web, având în vedere că au fost obținute la momentul prezentării și verificării probelor, cu alte cuvinte la o dată apropiată de 5 august 2011, respectiv la opt ani de la începerea perioadei relevante pentru dovada utilizării și la trei ani de la încheierea acestei perioade. În intervalul în cauză, este posibil ca activitatea comercială a societății în discuție și raza sa geografică de acțiune să fi variat considerabil. Logica juridică impune ca dovada care este prezentată pentru contestarea utilizării mărcii să privească perioada relevantă, iar nu o perioadă situată la mai mulți ani după aceasta.

Facturile prezentate cu titlu de probă arată că societatea olandeză „Nidera General Merchandise, BV”, cu sediul social în Rotterdam, nu are numai calitatea de cumpărător al produselor, ci și pe cea de consignatar al mărfii vândute, ceea ce sugerează că marfa respectivă a intrat pe teritoriul Uniunii Europene.

Autoarea opoziției (recurenta) a furnizat dovezi privind apartenența sa la grupul „Nidera”, implantat în mai multe țări europene, inclusiv în Spania prin intermediul filialei „Nidera Agro Comercial, SA”, ceea ce constituie o indicație serioasă în sensul că marfa cumpărată de această societate era destinată pieței europene.

Întrucât sarcina probei utilizării mărcii a incumbat autoarei opoziției, iar această utilizare a fost verificată prin furnizarea de facturi care corespund vânzării de produse pe care este aplicată marca, ar trebui să existe o răsturnare a sarcinii probei atunci când este invocat caracterul virtual al acestei probe, întrucât societatea care solicită înregistrarea mărcii trebuie să suporte sarcina probei caracterului insuficient al probei furnizate, dincolo de simple ipoteze sau supoziții.

Al doilea motiv: încălcarea articolului 15 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară

Faptul că societatea olandeză „Nidera General Merchandise, BV” apare pe facturile furnizate în calitate de consignatar al mărfii exclude posibilitatea ca produsele să fi fost tratate în vama Uniunii Europene în regim de tranzit vamal extern și sugerează ideea că a avut loc, într-adevăr, o introducere a mărfii pe teritoriul relevant, cu toate că ulterior produsele au fost reexportate în Africa.

Hotărârea atacată respinge argumentul potrivit căruia importul în scopuri exclusive de reexportare constituie o utilizare serioasă a mărcii, pentru motivul că această activitate nu permite crearea sau menținerea unor segmente de piață. Cu toate acestea, există o identitate de cauză cu ipoteza prevăzută la articolul 15 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară, respectiv aplicarea mărcii numai cu scopul exportului, activitate care nu permite nici ea crearea sau menținerea unor segmente de piață pe teritoriul Uniunii.

Al treilea motiv: încălcarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul privind marca comunitară

Din această dispoziție și din jurisprudență rezultă că regula generală este admiterea probelor și a argumentelor chiar când au fost prezentate la termen, motiv pentru care marja de apreciere acordată EUIPO trebuie interpretată în mod restrictiv, fiind necesară o motivare care să justifice respingerea. Puterea discreționară nu înseamnă arbitrar sau subiectivitate.

Noile facturi și etichete ale ambalajelor prezentate la finalul procedurii căii de atac, în documentele numerotate 1-7, erau fundamentale deoarece, fiind emise de alte societăți europene, permiteau surmontarea îndoielilor referitoare la facturile emise de societatea olandeză „Nidera General Merchandise, BV”.

Pentru a aduce dovada utilizării mărcii sale, autoarea opoziției (recurenta) a întâmpinat dificultăți de ordin cronologic – colectarea probelor fiind efectuată la trei ani de la utilizare – și geografic – autoarea opoziției este o societate mexicană cu interese preferențiale pe continentul american.

Examinarea elementelor cronologice și geografice existente și importanța capitală pe care o au documentele prezentate tardiv pentru soluționarea litigiului ar fi trebuit să determine EUIPO să admită aceste documente și să conchidă în sensul că a fost dovedită utilizarea efectivă și reală a mărcii prioritare care a făcut obiectul opoziției, EUIPO trebuind să realizeze comparația necesară între mărcile în litigiu pentru a stabili existența unui risc de confuzie pentru consumator.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată) (JO 2009, L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO 1995, L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Udine (Italia) la 24 februarie 2016 –
Procedură penală împotriva lui Giorgio Fidenato și alții**

(Cauza C-111/16)

(2016/C 191/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Udine

Părțile din procedura principală

Giorgio Fidenato, Leandro Taboga și Luciano Taboga

Întrebările preliminare

- 1) În temeiul articolului 54 alineatul (1) din Regulamentul nr. 178/2002 ⁽¹⁾, Comisia este obligată, la solicitarea unui stat membru, chiar dacă apreciază că nu există, în privința anumitor produse alimentare sau furaje, motive de risc grav și evident pentru sănătatea umană, pentru sănătatea animală și pentru mediu, să adopte măsuri de urgență în sensul articolului 53 din Regulamentul nr. 178/2002?
- 2) În cazul în care Comisia comunică statului membru solicitant evaluarea sa care este contrară solicitărilor acestuia, evaluare care din punct de vedere teoretic exclude necesitatea de a se adopta măsuri de urgență, și, pentru acest motiv, nu adoptă măsurile de urgență în sensul articolului 34 din Regulamentul nr. 1829/2003 ⁽²⁾, solicitate de același stat membru, statul membru solicitant este autorizat, potrivit articolului 53 din Regulamentul nr. 178/2002, să adopte măsuri de urgență provizorii?
- 3) Considerațiile care țin de principiul precauției, fără legătură cu criteriile de risc grav și evident pentru sănătatea umană, pentru sănătatea animală sau pentru mediu, în utilizarea unui produs alimentar sau a unui furaj pot să justifice adoptarea unor măsuri de urgență provizorii de către un stat membru în temeiul articolului 34 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003?

- 4) În cazul în care este clar și evident că Comisia Europeană a apreciat că nu sunt întrunite condițiile substanțiale pentru a se adopta măsuri de urgență în privința unui produs alimentar sau a unui furaj, evaluare care a fost confirmată ulterior de avizul științific al EFSA, iar această evaluare a fost transmisă în scris statului membru solicitant, statul membru poate să își mențină în continuare în vigoare măsurile de urgență provizorii și/sau să prelungească validitatea unor astfel de măsuri de urgență provizorii, atunci când a expirat perioada provizorie pentru care fuseseră adoptate?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, p. 1, Ediție specială 15/vol. 8, p. 68).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO L 268, p. 1, Ediție specială 13/vol. 41, p. 3)

**Recurs introdus la 26 februarie 2016 de British Airways plc împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera întâi) din 16 decembrie 2015 în cauza T-48/11, British Airways/Comisia Europeană**

(Cauza C-122/16 P)

(2016/C 191/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: British Airways plc (reprezențanți: J. Turner QC, R. O'Donoghue, barristers, A. Lyle-Smythe, solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii Tribunalului în măsura în care limitează întinderea anulării deciziei atacate a Comisiei Europene la cererea formulată de British Airways în acțiunea sa în anulare inițială;
- anularea primului paragraf din dispozitivul hotărârii Tribunalului;
- anularea în întregime a deciziei atacate a Comisiei Europene;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, British Airways plc solicită Curții anularea în parte a Hotărârii Tribunalului din 16 decembrie 2015 în cauza T-48/11, British Airways/Comisia Europeană. Această hotărâre a anulat în parte Decizia C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 în cazul COMP/39258 – Airfreight în măsura în care privește British Airways.

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive.

1. În cadrul primului motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept aplicând noțiunea de *ultra petita* pentru a reduce acțiunile sale, chiar atunci când Tribunalul însuși a apreciat că existau erori fundamentale de politică publică care viciau decizia Comisiei Europene în întregime. Invocând din proprie inițiativă o problemă de politică publică și pronunțându-se în acest temei asupra cauzei examinate, Tribunalul nu s-a pronunțat *ultra petita*, ci a săvârșit o eroare de drept apreciind că era restricționat de principiul *ultra petita* la pronunțarea asupra consecințelor deciziei sale în partea dispozitivă a hotărârii.

2. În cadrul celui de al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, recurenta susține că, chiar în ipoteza în care se aplică *ultra petita*, Tribunalul ar fi trebuit să considere că era totuși liber – și chiar obligat – să anuleze în întregime decizia atacată pentru a da un efect concluziilor sale potrivit cărora exista o eroare în decizia atacată care contravenea normelor superioare de drept, și anume principiilor legalității și protecției jurisdicționale efective care rezultă de la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale.

Recurs introdus la 27 februarie 2016 de Orange Polska SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 17 decembrie 2015 în cauza T-486/11, Orange Polska SA/Comisia Europeană

(Cauza C-123/16 P)

(2016/C 191/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Orange Polska SA (reprezentanți: D.M. Beard QC, A. Howard, Barristers, M. Modzelewska de Raad, adwokat, P. Paśnik, adwokat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, European Competitive Telecommunications Association

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii;
- anularea în tot a deciziei; cu titlu subsidiar,
- anularea în tot a articolului 2 din decizie sau, cu titlu subsidiar,
- reducerea într-un mod adecvat a amenzii stabilite în decizie sau, cu titlu subsidiar,
- în ceea ce privește partea din decizie referitoare la amendă, trimiterea acesteia spre reexaminare Comisiei și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive: prin intermediul primului motiv este criticată pe fond validitatea considerațiilor cuprinse în decizia Comisiei care privesc încălcarea, în timp ce celelalte două motive cuprind critici îndreptate împotriva nivelului amenzii impuse la articolul 2 din decizie.

- a. În primul rând, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și de raționament prin faptul că nu a solicitat Comisiei să demonstreze un interes legitim în desfășurarea investigației și în adoptarea deciziei de constatare a încălcării în ceea ce privește comportamentul istoric.
- b. În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o serie de erori de drept și/sau a denaturat probele prin faptul că a reținut aprecierea Comisiei cu privire la impactul încălcării în vederea calculării nivelului amenzii.

- c. În al treilea rând, Tribunalul a săvârșit erori de drept și o eroare vădită de apreciere a probelor prin faptul că a refuzat să ia în considerare investițiile realizate de Orange astfel încât să reducă amenda în temeiul unor circumstanțe atenuante.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Malta) la 29 februarie 2016 –
Malta Dental Technologists Association și alții/Superintendent tas-Saħħa Pubblika, Kunsill tal-
Professjonijiet Kumplimentari għall-Mediċina**

(Cauza C-125/16)

(2016/C 191/13)

Limba de procedură: malteza

Instanța de trimitere

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Malta Dental Technologists Association și alții

Pârâți: Superintendent tas-Saħħa Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Mediċina

Întrebările preliminare

- 1) Interzicerea de către autoritățile malteze din domeniul sănătății sau refuzul lor de a acorda recunoașterea profesiei de tehnician dentar clinic/tehnician protezist, în urma căreia, în pofida lipsei discriminării la nivel legislativ, persoanele din alte state membre care au depus o cerere în acest sens sunt împiedicate în practică să își exercite profesia în Malta, este incompatibil cu principiile și dispozițiile legale care reglementează crearea pieței unice, în special cu cele care rezultă din articolele 49 TFUE, 52 TFUE și 56 TFUE, în situația în care nu există niciun risc pentru sănătatea publică?
- 2) Directiva 2005/36/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005, cunoscută sub denumirea „Directiva privind calificările profesionale”, trebuie să fie aplicată în privința tehnicienilor dentari clinici având în vedere faptul că, în cazul în care o proteză se dovedește necorespunzătoare, singura consecință ar fi aceea că aparatul dentar necorespunzător ar trebui să fie modificat sau înlocuit, fără niciun risc pentru pacient?
- 3) Interdicția impusă de autoritățile malteze din domeniul sănătății, care este contestată în prezenta cauză, poate avea drept scop asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății publice, având în vedere că orice proteză necorespunzătoare poate fi înlocuită fără niciun risc pentru pacient?
- 4) Modul în care pârâtul, Superintendent tas-Saħħa Pubblika (Directorul Serviciului de Sănătate Publică), interpretează și pune în aplicare Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 în privința tehnicienilor dentari clinici care au solicitat recunoașterea din partea acelorași autorități malteze din domeniul sănătății constituie o încălcare a principiului proporționalității?

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Mons (Belgia) la 4 martie 2016 – Christian Ferenschild/JPC Motor SA

(Cauza C-133/16)

(2016/C 191/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Reclamant: Christian Ferenschild

Pârâtă: JPC Motor SA

Întrebarea preliminară

„Dispozițiile articolului [5 alineatul (1)] coroborate cu cele ale articolului [7 alineatul (1) al doilea paragraf] din Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe ⁽¹⁾, trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții a dreptului național interpretate în sensul că permite, în cazul bunurilor de ocazie, ca termenul de prescripție a acțiunii consumatorului să expire înaintea împlinirii termenului de doi ani de la livrarea bunului neconform atunci când vânzătorul și consumatorul au convenit un termen de garanție mai mic de doi ani?”

⁽¹⁾ JO L 171, p. 12, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 89.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione Tributaria Regionale di Milano (Italia) la 2 martie 2016 – Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani/Agenzia delle dogane e dei Monopoli

(Cauza C-141/16)

(2016/C 191/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Regionale di Milano

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani

Pârâtă: Agenzia delle dogane e dei Monopoli

Întrebarea preliminară

Articolele 26 și 52 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special în lumina jurisprudenței Curții de Justiție înseși în materie de jocuri de noroc și pariuri, dezvoltată în Hotărârile Gambelli, Placanica și Costa și Cifone, și în materie de discriminare fiscală, dezvoltată în Hotărârile Lindman, Comisia/Spania și Bianco și Fabretti, precum și în lumina principiilor de drept al Uniunii ale egalității de tratament, nediscriminării și încrederii legitime, SE OPUN unei reglementări naționale precum reglementarea italiană în discuție în prezentul litigiu, care prevede supunerea, inclusiv retroactivă, la plata impozitului unic pe pariuri și jocuri tip pronostic, prevăzută la articolele 1 și 3 din Decretul legislativ nr. 504 din 23 decembrie 1998, astfel cum au fost modificate prin articolul 1 alineatul 66 litera (b) din Legea de stabilitate 2011, a intermediarilor naționali de transmitere a datelor de joc pe seama operatorilor de pariuri, stabiliți într-un alt stat membru al Uniunii Europene, în special a celor care au caracteristicile societății Stanleybet Malta Ltd. și eventual a operatorilor de pariuri înșiși, în solidar cu intermediarii lor naționali?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 14 martie 2016 – UAB „Vakarų Baltijos laivų statykla”/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Cauza C-151/16)

(2016/C 191/16)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Recurentă: „Vakarų Baltijos laivų statykla”

Intimat: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/75/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 ⁽²⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că accizele nu pot fi percepute pentru aprovizionarea cu produse energetice în împrejurări, cum sunt cele din prezenta cauză, în care produsele sunt livrate în vederea utilizării lor drept combustibil pentru o navă care urmează să navigheze pe apele [Uniunii Europene] în scopul, care nu implică o plată directă, de a deplasa nava în cauză prin tracțiunea propriului său motor din locul în care a fost construită până într-un port din alt stat membru pentru a prelua prima sa încărcătură comercială?
- 2) Articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/96 se opune dispozițiilor legislațiilor naționale ale statelor membre, cum sunt cele aplicabile în prezenta cauză, care nu permit aplicarea scutirii fiscale prevăzute în dispoziția menționată în cazul în care aprovizionarea cu produse energetice a fost efectuată cu încălcarea condițiilor prevăzute de statul membru, chiar dacă aprovizionarea respectivă îndeplinește condițiile esențiale pentru aplicarea scutirii prevăzute la articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/96?

⁽¹⁾ JO L 283, p. 51, Ediție specială 9/vol.02, p. 98.

⁽²⁾ JO L 157, p. 100, Ediție specială 9/vol.02, p. 133.

Acțiune introdusă la 14 martie 2016 – Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-152/16)

(2016/C 191/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: J. Hottiaux, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, întrucât nu a creat registrului electronic național și nu a stabilit, așadar, o interconectare cu registrele electronice naționale ale celorlalte state membre, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 16 alineatele (1) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului ⁽¹⁾;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Conform articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1071/2009, fiecare stat membru păstrează un registru electronic național al întreprinderilor de transport rutier care au primit din partea autorității competente naționale autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier.

Or, din răspunsul statului luxemburghez la scrisoarea de punere în întârziere reiese că un astfel de registru național nu a fost instituit.

Pe cale de consecință, statul luxemburghez nu se conformează articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1071/2009.

Conform articolului 16 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1071/2009, statele membre iau măsurile necesare pentru ca registrele electronice naționale să fie interconectate și accesibile la nivelul Uniunii.

În lipsa unui registru național, este neîndoielnic că administrația luxemburgheză nu a luat măsurile necesare pentru interconectarea registrului său național, inexistent, cu celelalte registre naționale.

Pe cale de consecință, statul luxemburghez nu se conformează articolului 16 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1071/2009.

⁽¹⁾ JO L 300, p. 51.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 15 martie 2016 – „Latvijas dzelzceļš” VAS/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-154/16)

(2016/C 191/18)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: VAS „Latvijas dzelzceļš”

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 203 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că este aplicabil cu condiția ca la biroul vamal de destinație a regimului de tranzit extern să nu se prezinte toată marfa, inclusiv în cazul în care se dovedește în mod corespunzător distrugerea totală și pierderea irecuperabilă a acesteia?

- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, dovedirea în mod corespunzător a distrugerii mărfurilor și, prin urmare, împrejurarea conform căreia nu este posibilă intrarea mărfurilor în circuitul economic al statului membru pot să justifice aplicarea articolului 204 alineatul (1) litera (a) și a articolului 206 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, fără să se includă în calculul datoriei vamale cantitatea de marfă distrusă în timpul tranzitului extern?
- 3) Dacă articolul 203 alineatul (1), articolul 204 alineatul (1) litera (a) și articolul 206 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar pot fi interpretate în sensul că taxele vamale la import se calculează în funcție de cantitatea de marfă distrusă în timpul tranzitului extern, atunci articolul 2 alineatul (1) litera (d) și articolele 70 și 71 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ pot fi interpretate în sensul că, în acest caz, odată cu taxele la import, trebuie să calculeze și taxa pe valoarea adăugată, chiar dacă nu este posibilă intrarea efectivă a mărfurilor în circuitul economic al statului membru?
- 4) Articolul 96 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că principalul obligat este întotdeauna responsabil pentru plata acestei datorii vamale care rezultă din regimul de tranzit extern, indiferent dacă transportatorul a respectat obligațiile impuse de articolul 96 alineatul (2)?
- 5) Articolul 94 alineatul (1), articolul 96 alineatul (1) și articolul 213 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretate în sensul că administrația vamală a statului membru are obligația de a stabili răspunderea solidară a tuturor persoanelor care, într-un caz concret, pot fi considerate responsabile pentru datoria vamală împreună cu principalul obligat, în conformitate cu normele din Codul vamal?
- 6) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă și dacă legislația statului membru leagă obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru importul de mărfuri, în general, cu procedura în care se permite punerea mărfurilor în liberă circulație, articolele 201, 202 și 205 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că statul membru are obligația să stabilească răspunderea solidară pentru plata taxei pe valoarea adăugată a tuturor persoanelor care, într-un caz concret, pot fi considerate responsabile pentru datoria vamală în conformitate cu dispozițiile din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar?
- 7) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a cincea și la cea de a șasea întrebare, articolul 96 alineatul (1) și articolul 213 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, precum și articolele 201, 202 și 205 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care, ca urmare a unei erori, autoritatea vamală a unui stat membru nu a stabilit răspunderea solidară pentru niciuna dintre persoanele responsabile împreună cu principalul obligat pentru datoria vamală, doar această împrejurare ar putea justifica exonerarea principalului obligat de răspunderea pentru datoria vamală?

⁽¹⁾ JO L 302, p. 1, Ediție specială 2/vol. 5, p. 58.

⁽²⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială 9/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 17 martie 2016 – „Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS/Konkurences padome

(Cauza C-159/16)

(2016/C 191/19)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Starptautiskā lidosta «Rīga» VAS”

Pârât: Konkurences padome

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 102 și articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că unul și același comportament al unei întreprinderi de stat poate fi examinat în mod simultan atât din perspectiva existenței unui ajutor de stat (drept posibilă acordare a unui ajutor de stat către un client/partener comercial), cât și din perspectiva folosirii în mod abuziv a unei poziții dominante (discriminare în ceea ce privește prețurile)?
- 2) Între aceste două examinări există vreo ordine sau vreo ierarhie?
- 3) Administrația sau instanța are posibilitatea, atunci când analizează o cauză privind o încălcare a [normelor de dreptul] concurenței, constând în aplicarea unor prețuri discriminatorii în privința clienților/partenerilor comerciali ai unei întreprinderi de stat, să constate că comportamentul unui operator economic încalcă articolul 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dacă încălcarea rezultă din acordarea unui ajutor de stat fără respectarea procedurii preliminare de examinare, prevăzută la articolul 108 alineatul (3) TFUE?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Regatul Unit) la 21 martie 2016 – Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs/Mercedes
Benz Financial Services UK Ltd**

(Cauza C-164/16)

(2016/C 191/20)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Pârâtă: Mercedes Benz Financial Services UK Ltd

Întrebările preliminare

- 1) Care este sensul expresiei „contract [...] care prevede că, în condiții normale, dreptul de proprietate este dobândit cel mai târziu la plata ultimei rate” din cuprinsul articolului 14 alineatul (2) litera (b) ⁽¹⁾?
- 2) Mai precis, în împrejurări precum cele din prezenta cauză, expresia „în condiții normale” impune unei autorități fiscale să se limiteze la identificarea existenței unei opțiuni de cumpărare care poate fi exercitată cel mai târziu la plata ultimei rate?
- 3) Alternativ, expresia „în condiții normale” impune autorității naționale să meargă mai departe și să stabilească scopul economic al contractului?

4) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3):

- a. interpretarea articolului 14 alineatul (2) din Directiva 2006/112 presupune o analiză a probabilității de exercitare a unei asemenea opțiuni de către client?
- b. valoarea prețului datorat la exercitarea opțiunii de cumpărare este relevantă pentru stabilirea scopului economic al contractului?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 21 martie 2016 – Toufik Lounes/Secretary of State for the Home Department

(Cauza C-165/16)

(2016/C 191/21)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamant: Toufik Lounes

Pârât: Secretary of State for the Home Department

Întrebarea preliminară

În cazul în care o resortisantă spaniolă, cetățean al Uniunii:

- (i) se deplasează în Regatul Unit, exercitându-și dreptul la liberă circulație în temeiul Directivei 2004/38/CE ⁽¹⁾, și
- (ii) locuiește în Regatul Unit, exercitându-și dreptul prevăzut la articolul 7 sau la articolul 16 din Directiva 2004/38/CE, și
- (iii) dobândește ulterior cetățenia britanică, în plus față de cetățenia spaniolă, având dublă cetățenie, și
- (iv) după mai mulți ani de la dobândirea cetățeniei britanice, se căsătorește cu un resortisant al unei țări terțe cu care locuiește în Regatul Unit,

beneficiază aceasta împreună cu soțul său de dispozițiile Directivei 2004/38/CE, în sensul articolului 3 alineatul (1), în condițiile în care își are reședința în Regatul Unit și are dublă cetățenie, atât spaniolă, cât și britanică?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și sedere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Mons (Belgia) la 25 martie 2016 – Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro/Crewlink Ltd

(Cauza C-168/16)

(2016/C 191/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Mons

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro

Pârâtă: Crewlink Ltd

Întrebarea preliminară

Ținând seama:

- de cerințele de previzibilitate a soluțiilor și de securitate juridică care au stat la baza adoptării normelor în materie de competență judiciară și de executarea a hotărârilor în materie civilă și comercială, astfel cum au fost prevăzute de Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 1972, L 299, p. 32, Ediție specială, 19/vol. 10, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Convenția din 29 noiembrie 1996 privind aderarea Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei (JO 1997, [C] 15, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 11, p. 164) denumită „Convenția de la Bruxelles”, precum și prin Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) (a se vedea în special Hotărârea din 19 iulie 2012, Mahamdia, C-154/11, [EU:C:2012:491], punctele 44 și 46),
- de particularitățile legate de sectorul navigației aeriene europene, în cadrul căruia personalul navigant pe seama unei companii aeriene al cărei sediu social este stabilit în cadrul unuia dintre statele Uniunii Europene și care este pus la dispoziția acestei companii aeriene de o altă societate al cărei sediu social este stabilit în cadrul aceluiași stat, personal care survolează în fiecare zi teritoriul Uniunii Europene pornind de la o bază de reședință care poate fi situată, precum în speță, în cadrul unui alt stat membru,
- de particularitățile proprii prezentului litigiu astfel cum au fost descrise în motivarea prezentei hotărâri,
- de criteriul dedus din noțiunea „bază de reședință” – astfel cum a fost definită în anexa III la Regulamentul (CEE) nr. 3922/91 –, utilizat de Regulamentul nr. 883/2004 pentru a determina legislația din domeniul securității sociale aplicabilă membrilor echipajului de comandă și ai echipajului de cabină începând de la 28 iunie 2012,
- de concluziile deduse din jurisprudența dezvoltată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în temeiul hotărârilor citate în motivele prezentei decizii,

noțiunea „locul obișnuit de executare a contractului de muncă”, astfel cum este prevăzută la articolul 19 punctul 2 din Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000, nu poate fi interpretată în sensul că este asimilabilă noțiunii „bază de reședință”, definită în anexa III la Regulamentul nr. 3922/91 al Consiliului din 16 decembrie 1991 ca fiind „[l]ocația desemnată de către operator pentru membrul echipajului de unde acesta începe în mod normal și încheie un timp de muncă și unde, în condiții normale, operatorul nu este responsabil de cazarea membrului respectiv al echipajului”, pentru a se stabili statul contractant (și, în consecință, competența sa) pe teritoriul căruia angajații își desfășoară în mod obișnuit munca atunci când acești angajați, în calitatea lor de membri ai personalului navigant, sunt puși la dispoziția unei companii supuse dreptului uneia dintre țările Uniunii Europene care efectuează transport internațional de pasageri pe cale aeriană pe întregul teritoriu al Uniunii Europene, din moment ce acest criteriu de legătură, dedus din „baza de reședință” înțeleasă ca „centru efectiv al raportului de muncă”, în măsura în care toți angajații își încep în mod sistematic ziua de lucru și o încheie în acest loc, organizându-și aici activitatea zilnică, și în proximitatea căreia își stabilesc pe perioada raporturilor contractuale în cursul căreia au fost puși la dispoziția acestei companii aeriene, reședința efectivă, este cel care prezintă, în același timp, cele mai strânse legături cu un stat contractant și asigură protecția cea mai adecvată părții defavorizate în cadrul raportului contractual?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Mons (Belgia) la 25 martie 2016 –
Miguel José Moreno Osacar/Ryanair Ltd**

(Cauza C-169/16)

(2016/C 191/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Mons

Părțile din procedura principală

Reclamant: Miguel José Moreno Osacar

Pârâtă: Ryanair Ltd

Întrebarea preliminară

Ținând seama:

- de cerințele de previzibilitate a soluțiilor și de securitate juridică care au stat la baza adoptării normelor în materie de competență judiciară și de executare a hotărârilor în materie civilă și comercială, astfel cum au fost prevăzute de Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 1972, L 299, p. 32, Ediție specială, 19/vol. 10, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Convenția din 29 noiembrie 1996 privind aderarea Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei (JO 1997, [C] 15, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 11, p. 164) denumită „Convenția de la Bruxelles”, precum și prin Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) (a se vedea în special Hotărârea din 19 iulie 2012, Mahamdia, C-154/11, [EU:C:2012:491], punctele 44 și 46),
- de particularitățile legate de sectorul navigației aeriene europene, în cadrul căruia personalul navigant al companiilor aeriene al căror sediu social este stabilit în cadrul unuia dintre statele Uniunii survolează în fiecare zi teritoriul Uniunii Europene pornind de la o bază de reședință care poate fi situată, precum în speță, în alt stat al Uniunii,
- de particularitățile proprii prezentului litigiu astfel cum au fost descrise în motivarea prezentei hotărâri,
- de criteriul dedus din noțiunea „bază de reședință” -astfel cum a fost definită în anexa III la Regulamentul (CEE) nr. 3922/91- utilizat de Regulamentul nr. 883/2004 pentru a determina legislația din domeniul securității sociale aplicabilă membrilor echipajului de comandă și ai echipajului de cabină începând de la 28 iunie 2012,
- de concluziile deduse din jurisprudența dezvoltată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în baza hotărârilor citate în motivele prezentei decizii,

noțiunea „locul obișnuit de executare a contractului de muncă”, astfel cum este prevăzută la articolul 19 punctul 2 din Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000, nu poate fi interpretată în sensul că este asimilabilă noțiunii „bază de reședință”[.] definită în anexa III la Regulamentul nr. 3922/91 al Consiliului din 16 decembrie 1991 ca fiind „[l]ocația desemnată de către operator pentru membrul echipajului de unde acesta începe în mod normal și încheie un timp de muncă și unde, în condiții normale, operatorul nu este responsabil de cazarea membrului respectiv al echipajului”, pentru a se stabili statul contractant (și, în consecință, competența sa) pe teritoriul căruia angajatul își desfășoară în mod obișnuit munca atunci când acest lucrător este angajat ca membru al personalului navigant al unei companii supuse dreptului uneia dintre țările Uniunii care efectuează transport internațional de pasageri pe cale aeriană pe întregul teritoriu al Uniunii Europene, din moment ce acest criteriu de legătură, dedus din „bază de reședință” înțelegea ca „centru efectiv al raportului de muncă”, în măsura în care angajatul își începe în mod sistematic ziua de lucru și o încheie în acest loc, organizându-și aici activitatea zilnică, și în proximitatea căreia și-a stabilit pe perioada raporturilor contractuale reședința efectivă, este cel care prezintă, în același timp, cele mai strânse legături cu un stat contractant și asigură protecția cea mai adecvată părții defavorizate în cadrul raportului contractual?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 29 martie 2016 – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik/SOS-Lapsikylä ry

(Cauza C-175/16)

(2016/C 191/24)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurente: Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik

Intimată: SOS-Lapsikylä ry

Întrebările preliminare

Articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că în domeniul de aplicare al acesteia poate intra o activitate dintr-un sat SOS precum cea descrisă mai sus, potrivit căreia, în zilele libere ale părinților SOS, lucrătorul îndeplinește rolul de suplinitor al acestora pentru copii luați în grijă și trăiește în această perioadă, alături de copii, în condiții similare celor dintr-o familie, ocupându-se în mod autonom de nevoile copiilor și ale familiei în același mod ca părinții în general?

⁽¹⁾ JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

Recurs introdus la 23 martie 2016 de Proforec Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 21 ianuarie 2016 în cauza T-120/15, Proforec/Comisia

(Cauza C-176/16 P)

(2016/C 191/25)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Proforec Srl (reprezentanți: G. Durazzo, M. Mencoboni, G. Pescatore, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea ordonanței de declarare a inadmisibilității din 21 ianuarie 2016, nr. 704600, din cauza T-120/15 pentru motivele expuse integral mai jos;
- declararea admisibilității acțiunii și trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului Uniunii Europene pentru ca acesta să se pronunțe asupra acțiunii, cu excepția situației în care se va considera oportună reținerea cauzei spre judecare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată în prezenta procedură. În ipoteza puțin probabilă a respingerii prezentului recurs, se solicită compensarea cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă următoarele trei motive cu privire la excepția de inadmisibilitate:

Primul motiv: Motivarea eronată în fapt și în drept cu privire la inexistența interesului de a exercita acțiunea. La punctele 28-31 din ordonanță, Tribunalul Uniunii Europene a reținut în mod eronat inexistența unui interes al recurente de a solicita anularea regulamentului, expunând un raționament illogic atunci când a identificat drept unici beneficiari ai anulării regulamentului atacat exclusiv distribuitorii titulari ai mărcilor terțe, iar nu direct Proforec.

Al doilea motiv: neaplicarea de către Tribunalul Uniunii Europene a articolului 263 al patrulea paragraf TFUE în legătură cu interesul nerecunoscut de exercitare a acțiunii de către recurentă.

Al treilea motiv: La punctele 32-35 din ordonanța de inadmisibilitate, Tribunalul Uniunii Europene nu a motivat suficient lipsa interesului recurente, având o reprezentare eronată a faptelor în legătură cu lipsa unui risc de acțiuni judiciare pentru Proforec; acest risc nu a fost considerat existent la data formulării acțiunii și nu s-a exprimat nicio poziție cu privire la încălcarea evidentă a regulamentului prin faptul că nu s-a prevăzut o perioadă tranzitorie pentru a permite eliminarea stocurilor și a ambalajelor.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 31 martie 2016 – Sadikou Gnandi/État belge

(Cauza C-181/16)

(2016/C 191/26)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sadikou Gnandi

Pârât: État belge

Întrebarea preliminară

Articolul 5 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală ⁽¹⁾, care impune statelor membre să respecte principiul nereturnării atunci când pun în aplicare această directivă, precum și dreptul la o cale de atac efectivă, prevăzut la articolul 13 alineatul (1) din aceeași directivă și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun adoptării unei decizii de returnare, astfel cum a fost prevăzută la articolul 6 din Directiva 2008/115/CE, citată anterior, precum și la articolul 52/3 alineatul 1 din Legea din 15 decembrie 1980 privind intrarea pe teritoriu, șederea, stabilirea și îndepărtarea străinilor și la articolul 75 alineatul 2 din Decretul regal din 8 octombrie 1981 privind intrarea pe teritoriu, șederea, stabilirea și îndepărtarea străinilor, din momentul respingerii cererii de azil de către Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides [Comisarul General pentru Refugiați și Apatrizi] și, așadar, înainte de a se putea epuiza căile de atac jurisdicționale împotriva acestei decizii de respingere și înainte de a se putea soluționa definitiv procedura de azil?

⁽¹⁾ JO L 348, p. 98.

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2016 – Comisia Europeană/Republica Austria**(Cauza C-187/16)**

(2016/C 191/27)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: A. Tokár, B.-R. Killmann, agenți)*Pârâtă:* Republica Austria**Concluziile reclamantei:**

1. Constatarea faptului că Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 49 și 56 TFUE și, respectiv, în temeiul articolului 4 coroborat cu articolele 11-37 din Directiva 92/50/CEE ⁽¹⁾, precum și în temeiul articolelor 14, 20 și 23-55 din Directiva 2004/18/CE ⁽²⁾, în măsura în care:
 - a atribuit direct către Österreichische Staatsdruckerei GmbH [Imprimeria de stat a Republicii Austria], contracte de achiziții publice de servicii constând în producerea anumitor documente precum pașapoarte simple electronice, pașapoarte temporare, permise de ședere, documente de identitate, permise pirotehnice, permise de conducere sub forma unui card și alte permise sub forma unui card, care au o valoare superioară sau inferioară valorilor-prag prevăzute de Directivele 1992/50/CEE și 2004/18/CE în perioade anterioare și ulterioare transpunerii Directivei 2004/18/CE și
 - a prevăzut, prin intermediul unor dispoziții naționale, în special articolul 2 alineatul 3 din Legea federală privind reorganizarea raporturilor juridice ale Österreichische Staatsdruckerei GmbH [Bundesgesetz zur Neuordnung des Rechtsverhältnisse der Österreichische Staatsdruckerei], obligarea autorităților contractante să atribuie exclusiv Österreichische Staatsdruckerei GmbH aceste contracte de achiziții publice de servicii;
2. obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

Österreichische Staatsdruckerei GmbH este o întreprindere privată.

Dreptul austriac prevede obligația ca producerea tuturor documentelor care necesită un caracter secret sau respectarea unor condiții de siguranță trebuie atribuită exclusiv Österreichische Staatsdruckerei GmbH.

Astfel, autoritățile contractante austriece au fost obligate să atribuie direct Österreichische Staatsdruckerei GmbH contracte de achiziții publice de servicii constând în producerea pașapoartelor simple electronice, a pașapoartelor temporare, a permiselor de ședere, a documentelor de identitate, a permiselor de conducere sub forma unui card, a permiselor sub forma unui card și a permiselor pirotehnice.

În schimb, autoritățile contractante austriece aveau obligația să atribuie producerea documentelor sus-menționate unor întreprinderi selectate în cadrul unor proceduri de achiziții publice care fie respectă dispozițiile Directivelor 92/50/CEE și 2004/18/CE, fie prezintă un grad suficient de publicitate, potrivit TFUE.

Prin faptul că autoritățile contractante austriece au atribuit Österreichische Staatsdruckerei GmbH servicii de producere a documentelor sus-menționate fără a aplica procedurile de achiziții publice și având în vedere că dreptul național le impune obligația să încheie exclusiv cu Österreichische Staatsdruckerei GmbH contracte având ca obiect producerea documentelor sus-menționate, Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii.

⁽¹⁾ Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iulie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50).

⁽²⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2016 – 100 % Capri Italia/EUIPO – IN.PRO.DI (100 % Capri)

(Cauza T-198/14) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative 100 % Capri — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară CAPRI — Motiv relativ de refuz — Caracter distinctiv — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 191/28)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: 100 % Capri Italia Srl (Capri, Italia) (reprezentanți: A. Perani, G. Ghisletti și F. Braga, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Inghirami produzione distribuzione SpA (IN.PRO.DI), fostă Cantoni ITC SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: V. Piccarreta și M. Franzosi, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 10 ianuarie 2014 (cauza R 2122/2012-2), privind o procedură de opoziție între Inghirami produzione distribuzione SpA (IN.PRO.DI) și 100 % Capri Italia Srl.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă 100 % Capri Italia Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 159, 26.5.2014.

Hotărârea Tribunalului din 14 aprilie 2016 – Ben Ali/Consiliul

(Cauza T-200/14) ⁽¹⁾

[„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia — Înghețarea fondurilor — Temei juridic — Înscrierea numelui reclamantului întemeiată pe o nouă motivare în urma anulării măsurilor de înghețare a fondurilor anterioare — Obligația de motivare — Dreptul de proprietate — Proporționalitate — Eroare de fapt — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Abuz de putere — Dreptul la viață — Dreptul la respectarea vieții de familie — Răspundere extracontractuală”]

(2016/C 191/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Franța) (reprezentant: A. de Saint Remy, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Étienne și A. de Elera-San Miguel Hurtado, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2014/49/PESC a Consiliului din 30 ianuarie 2014 de modificare a Deciziei 2011/72/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia (JO L 28, p. 38) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 81/2014 al Consiliului din 30 ianuarie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 101/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Tunisia (JO L 28, p. 2), în măsura în care aceste acte îl vizează pe reclamant și, pe de altă parte, o cerere de despăgubiri

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

(¹) JO C 202, 30.6.2014.

Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2016 – Novomatic/EUIPO – Granini France (HOT JOKER)

(Cauza T-326/14) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative HOT JOKER — Marca națională figurativă anterioară Joker — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2016/C 191/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Austria) (reprezentant: W. Mosing, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Granini France (Mâcon, Franța) (reprezentant: D. Lichtlen, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 6 februarie 2014 (cauza R 589/2013-2) privind o procedură de opoziție între Granini France și Novomatic AG.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Novomatic AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 245, 28.7.2014.

**Hotărârea Tribunalului din 7 aprilie 2016 – Industrias Tomás Morcillo/EUIPO – Aucar Trailer
(Polycart A Whole Cart Full of Benefits)**

(Cauza T-613/14) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Polycart A Whole Cart Full of Benefits — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară POLICAR — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 191/31)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Industrias Tomás Morcillo, SL (Albuixech, Spania) (reprezentant: A. Sanz-Bermell y Martínez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (reprezentanți: S. Palmero Cabezas și A. Schifko, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Aucar Trailer, SL (Premia de Mar, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 mai 2014 (cauza R 1735/2012-1), privind o procedură de opoziție între Aucar Trailer, SL și Industrias Tomás Morcillo, SL.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Industrias Tomás Morcillo, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 339, 29.09.2014.

**Hotărârea Tribunalului din 8 aprilie 2016 – Frinsa del Noroeste/EUIPO – Frisa Frigorífico Rio Doce
(FRISA)**

(Cauza T-638/14) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene FRISA — Marca figurativă anterioară a Uniunii Europene Frinsa — Motiv relativ de refuz — Utilizarea serioasă a mărcii anterioare — Prezentarea unor fapte și probe noi în susținerea acțiunii în fața Tribunalului — Competență de modificare — Articolul 42 alineatele (2) și (3), articolul 65 și articolul 76 alineatul (1), în fine, din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Norma 22 alineatele (2)-(4) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]

(2016/C 191/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Frinsa del Noroeste, SA (Santa Eugenia de Ribeira, Spania) (reprezentant: J. Botella Reyna, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Frisa Frigorífico Rio Doce, SA (Espírito Santo, Brazilia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 iulie 2014 (cauzele conexate R 1547/2013-4 și R 1851/2013-4), privind o procedură de opoziție între Frinsa del Noroeste, SA și Frisa Frigorífico Rio Doce, SA.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 1 iulie 2014 (cauzele conexate R 1547/2013-4 și R 1851/2013-4).
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 380, 27.10.2014.

Hotărârea Tribunalului din 12 aprilie 2016 – Auyantepui Corp./EUIPO – Magda Rose (Mr Jones)

(Cauza T-8/15) ⁽¹⁾

„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cererea de marcă a Uniunii Europene figurativă Mr Jones — Marca internațională figurativă anterioară Jones — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 191/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Auyantepui Corp., SA (Panama, Panama) (reprezentant: E. Manresa Medina, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru proprietate intelectuală (reprezentant: E. Zaera Cuadrado, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO intervenientă la Tribunal: Magda Rose GmbH & Co. KG (Viena, Austria) (reprezentant: R. Kornfeld, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 28 octombrie 2014 (cauza R 49/2014-2) privind o procedură de opoziție între Magda Rose GmbH & Co. KG și Auyantepui Corp., SA.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Auyantepui Corp., SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 118, 13.4.2015.

Hotărârea Tribunalului din 14 aprilie 2016 – Henkell & Co. Sektkellerei/EUIPO – Ciacci Piccolomini d’Aragona di Bianchini (PICCOLOMINI)

(Cauza T-20/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene PICCOLOMINI — Marcă verbală anterioară a Uniunii Europene PICCOLO — Lipsa unei utilizări serioase a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 191/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Henkell & Co. Sektkellerei KG (Wiesbaden, Germania) (reprezentant: J. . Flick, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Kusturovic și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Ciacci Piccolomini d’Aragona di Bianchini Società Agricola (Milano, Italia) (reprezentanți: F. Cecchi, P. Pozzi și F. Ghisletti Giovanni, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 31 octombrie 2014 (cauza R 2265/2013-1), privind o procedură de opoziție între Henkell & Co. Sektkellerei KG și Ciacci Piccolomini d’Aragona di Bianchini Società Agricola

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Henkell & Co. Sektkellerei KG suportă propriile cheltuieli, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Ciacci Piccolomini d’Aragona di Bianchini Società Agricola.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 13 aprilie 2016 – Facchinello/EUIPO – Olimpia Splendid (Synthesis)

(Cauza T-81/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă Synthesis — Lipsa utilizării serioase a mărcii — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”]

(2016/C 191/35)

Limba de procedură: italiana.

Părțile

Reclamantă: Danila Facchinello (Molinella, Italia) (reprezentant: F. Torlontano, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Capostagno și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Olimpia Splendid SpA (Gualtieri, Italia) (reprezentanți: A. Ferrarese și G. Ferrarese, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 21 noiembrie 2014 (cauza R 2169/2013-1) privind o procedură de decădere între Olimpia Splendid SpA și doamna Danila Facchinello

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) O obligă pe doamna Danila Facchinello la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 118, 13.4.2015.

Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2016 – Spirig Pharma/EUIPO (Daylong)

(Cauza T-261/15) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative Daylong a Uniunii Europene — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 191/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Spirig Pharma AG (Egerkingen, Elveția) (reprezentanți: T. de Haan și P. Péters, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (reprezentanți: V. Melgar și J. Crespo Carrillo, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 24 martie 2015 (cauza R 2455/2014-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ Daylong ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Spirig Pharma AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015.

Hotărârea Tribunalului din 12 aprilie 2016 – Choice/EUIPO (Choice chocolate & ice cream)**(Cauza T-361/15) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Cererea de marcă a Uniunii Europene figurativă Choice chocolate & ice cream — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]****(2016/C 191/37)***Limba de procedură: polona***Părțile***Reclamantă:* Choice sp. z. o.o. (Legnica, Polonia) (reprezentant: T. Mielke, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru proprietate intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)**Obiectul**

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 30 aprilie 2015 (cauza R 2221/2014-5) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ Choice chocolate & ice cream ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Choice sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Ordonanța Tribunalului din 7 aprilie 2016 – Aduanas y Servicios Fornesa/Comisia**(Cauza T-580/14) ⁽¹⁾****[„Uniunea vamală — Import de sirop de zahăr aromatizat sau cu adaos de coloranți provenind din Andora — Fraudă — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Cerere de remitere a taxelor la import — Articolul 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Disparația interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”]****(2016/C 191/38)***Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Aduanas y Servicios Fornesa, SL (Lleida, Spania) (reprezentant: I. Toda Jiménez, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană (reprezentanți: A. Caeiros, B.-R. Killmann și L. Lozano Palacios, agenți)**Obiectul**

Cerere de anulare a Deciziei C (2014) 2376 final a Comisiei din 15 aprilie 2014 prin care se constată într-un caz particular că remiterea taxelor la import nu este justificată (REM 02/2012).

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea cu privire la prezenta acțiune.
- 2) *Aduanas y Servicios Fornesa, SL* suportă o treime din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, precum și propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Comisia Europeană suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 315, 15.9.2014.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 7 aprilie 2016 – ADR Center/Comisia**(Cauza T-644/14 R)**

(„Măsuri provizorii — Clauză compromisorie — Convenții încheiate în vederea realizării proiectelor subvenționate de Uniune în cadrul programului «Justiția civilă» — Decizie executorie a Comisiei de a proceda la recuperarea sumelor plătite — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2016/C 191/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ADR Center Srl (Roma, Italia) (reprezentant: L. Tantalò, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Cappelletti și J. Estrada de Solà, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării silite a Deciziei C (2014) 4485 final a Comisiei din 27 iunie 2014 privind recuperarea sumei de 194 275,34 euro, majorată cu dobânzi, datorată de ADR Center Srl prin raportare la notele de debit nr. 3241311168, 3241311170 și 3241311175 privind suma de 62 649,47 euro, suma de 78 991,12 euro și, respectiv, suma de 52 634,75 euro.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 22 ianuarie 2016, în măsura în care privește cauza T-644/14 R.
- 3) Cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța Tribunalului din 14 martie 2016 – Sopra Steria Group/Parlamentul**(Cauza T-181/15) ⁽¹⁾**

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Decizie a Parlamentului de a iniția o procedură de negociere fără publicarea unui anunț de participare pentru prestarea de servicii informatice — Retragera actului — Nepronunțare asupra fondului”)

(2016/C 191/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Franța) (reprezentanți: A. Verlinden, R. Martens și J. Joossen, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: L. Tapper Brandberg și B. Simon, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Parlamentului de a recurge la procedura de negociere PE/ITEC-NPE-15.8 fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare pentru prestarea de servicii informatice în beneficiul Parlamentului și al altor instituții și agenții ale Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Parlamentul European la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 262, 10.8.2015.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 7 aprilie 2016 – ADR Center/Comisia

(Cauza T-364/15 R)

(„Măsuri provizorii — Clauză compromisorie — Convenții încheiate în vederea realizării proiectelor subvenționate de Uniune în cadrul programului «Justiția civilă» — Decizie executorie a Comisiei de a proceda la recuperarea sumelor plătite — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2016/C 191/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ADR Center Srl (Roma, Italia) (reprezentant: L. Tantalo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Cappelletti și J. Estrada de Solà, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării silite a Deciziei C (2015) 3117 final a Comisiei din 4 mai 2015 privind recuperarea sumei de 432 637,97 euro, majorată cu dobânzi, datorată de ADR Center Srl prin raportare la notele de debit nr. 3241408192 și 3241409206, privind suma de 155 507,97 euro și suma de 277 130 euro.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
 - 2) Revocă Ordonanța din 22 ianuarie 2016, în măsura în care privește cauza T-364/15 R.
 - 3) Cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.
-

Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2016 – CBM/OAPI – ÎD Group (Fashion ID)**(Cauza T-535/15) ⁽¹⁾****(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)****(2016/C 191/42)***Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* CBM Creative Brands Marken GmbH (Zürich, Elveția) (reprezentanți: U. Lüken și J. Bärenfänger, avocați)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Hanne, agent)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului:* ÎD Group (Roubaix, Franța)**Obiectul**

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 14 iulie 2015 (cauza R 2470/2014-4) privind o procedură de opoziție între ÎD Group și CBM Creative Brands Marken GmbH

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului.
- 2) Obligă CBM Creative Brands Marken GmbH la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

⁽¹⁾ JO C 371, 9.11.2015.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 februarie 2016 – Chemtura Netherlands/EFSA**(Cauza T-725/15 R)****(„Măsurile provizorii — Procedură de introducere pe piață a produselor fitosanitare — Publicare a unor documente privind înregistrarea unei substanțe active — Respingere a cererii de obținere a tratamentului confidențial al anumitor informații — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)****(2016/C 191/43)***Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Chemtura Netherlands BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, avocați)*Pârâtă:* Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) (reprezentanți: D. Detken și S. Gabbi, agenți, asistați de R. van der Hout și C. Wagner, avocați)**Obiectul**

Cerere de suspendare a executării deciziei EFSA din 10 decembrie 2015 de publicare integrală a concluziei evaluării experților EFSA privind reexaminarea aprobării substanței active diflubenzuron în legătură cu metabolitul 4-cloroanilină (PCA), pentru care reclamanta a solicitat un tratament confidențial parțial

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.

- 2) Revocă ordonanța din 15 decembrie 2015 în cauza T-725/15 R.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 6 aprilie 2016 – GABO:mi/Comisia

(Cauza T-10/16 R)

[„Măsuri provizorii — Subvenții — Al șaselea și al șaptelea program-cadru ale Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2002-2006 și 2007-2013) — Scrisoare prin care se solicită rambursarea unei părți a subvențiilor acordate — Notă de debit — Cerere de suspendare a executării — Admisibilitate — Lipsa urgenței”]

(2016/C 191/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (München, Germania) (reprezentanți: M. Ahlhaus și C. Mayer, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Delaude, S. Lejeune și M. Sickierzyńska, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării, pe de o parte, a două scrisori ale Comisiei din 2 decembrie 2015 prin care reclamanta este informată că urmează să se procedeze la recuperarea unei părți a subvențiilor care i-au fost acordate în cadrul celui de al șaselea și al celui de al șaptelea program-cadru ale Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2002-2006 și 2007-2013) și, pe de altă parte, a unei note de debit a Comisiei prin care i se impune plata sumei de 1 770 417,29 euro până cel târziu la 15 ianuarie 2016

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 18 ianuarie 2016 dată în cauza T-10/16 R.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se judecă odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 13 aprilie 2016 – Cyprus Turkish Chamber of Industry și alții/Comisia

(Cauza T-41/16 R)

(„Măsuri provizorii — Procedură de înregistrare a unei denumiri de origine protejate — «Halloumi» sau «Hellim» — Respingerea unei opoziții — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2016/C 191/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nicosia, Cipru), Animal Breeders Association (Nicosia), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd (Nicosia), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nicosia) și Fatma Garanti (Güzelyurt, Cipru) (reprezentanți: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel și E. Bertolotto, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: X. Lewis, J. Guillem Carrau și P. Aalto, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 TFUE și 279 TFUE și prin care se urmărește luarea unor măsuri provizorii referitoare la procedura de înregistrare a brânzei denumite „halloumi/hellim” ca denumire de origine protejată în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ațiune introdusă la 30 decembrie 2015 – Bittorrent Marketing/EUIPO – BitTorrent (bittorrent)

(Cauza T-771/15)

(2016/C 191/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Bittorrent Marketing GmbH (Neu-Isenburg, Germania) (reprezentant: C. Hoppe, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: BitTorrent, Inc. (San Francisco, California, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii „bittorrent” – marca Uniunii nr. 3 216 439

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 31 august 2015 în cauza R 2275/2013-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și respingerea cererii de declarare a nulității formulate de cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 76 alineatul (1) prima teză și alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 21 martie 2016 – Isdin/EUIPO – Spirig Pharma (ERYFOTONA ACTINICA)**(Cauza T-117/16)**

(2016/C 191/47)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Isdin, SA (Barcelona, Spania) (reprezentanți: G. Macías Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal și E. Armero, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Spirig Pharma AG (Egerkingen, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „ERYFOTONA ACTINICA” – cererea de înregistrare nr. 11 853 116

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 ianuarie 2016 în cauza R 1387/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO, și, dacă este cazul, a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul Camerei de recurs, la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor necesare efectuate în procedura în fața Diviziei de opoziție și a Camerei de recurs ale EUIPO.

Motivele invocate

- Decizia Camerei de recurs de a nu suspenda procedura constituie o eroare vădită de apreciere, un abuz de putere, o încălcare a normei 20 alineatul (7) coroborată cu norma 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, a normei 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, a articolelor 75, 76 alineatul (1) și 99 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 și o încălcare a principiilor egalității în fața legii, proporționalității, certitudinii juridice și bunei administrări;
 - în subsidiar, încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 22 martie 2016 – Belgia/Comisia**(Cauza T-131/16)**

(2016/C 191/48)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Regatul Belgiei (reprezentanți: C. Pochet și J. Halleux, îndeplinind funcția de agenți, M. Segura Catalán și M. Clayton, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și admiterea motivelor de anulare formulate în cerere;
- anularea Deciziei Comisiei din 11 ianuarie 2016 privind scutirea aplicabilă profitului excedentar – schema de ajutoare de stat SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Regatul Belgiei în măsura în care nu identifică în mod corespunzător măsura de ajutor de stat, califică sistemul de decizii fiscale anticipate privind profitul excedentar drept o schemă și îl consideră un ajutor de stat incompatibil în sensul articolului 107 TFUE;
- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 2 din decizia atacată în măsura în care acestea consideră sistemul de decizii fiscale anticipate privind profitul excedentar un ajutor de stat incompatibil cu piața internă și dispun recuperarea pretinsului ajutor de stat de la grupurile corporative cărora le aparțin beneficiarii cu încălcarea principiilor generale ale dreptului UE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (6) TFUE, a articolului 5 alineatele (1) și (2) TUE, prin utilizarea normelor referitoare la ajutoarele de stat în scopul definirii unilaterale a competenței fiscale a statului belgian.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare de drept și pe o eroare vădită de apreciere în identificarea pretensei măsuri de ajutor de stat și în calificarea sa drept schemă de ajutor care nu necesită măsuri suplimentare de punere în aplicare în sensul articolului 1 litera (d) din Regulamentul nr. 2015/1589 și al articolului 107 TFUE.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE cu ocazia calificării sistemului fiscal aplicabil profitului excedentar drept măsură de ajutor de stat. Comisia nu a evidențiat resursele de stat implicate, nu a identificat existența unui avantaj și a reținut în mod greșit selectivitatea și denaturarea concurenței.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în privința identificării beneficiarilor pretinsului ajutor ca fiind nu numai entitățile belgiene supuse impozitării în Belgia ci și grupurile multinaționale cărora acestea le aparțin.

5. Al cincilea motiv, în subsidiar, întemeiat pe încălcarea principiului general al legalității și a articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ⁽¹⁾ în măsura în care recuperarea ajutorului poate fi cerută grupurilor multinaționale cărora le aparțin entitățile belgiene care au obținut decizii fiscale anticipate.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015 L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 23 martie 2016 – PayPal/EUIPO – Hub Culture (VENMO)

(Cauza T-132/16)

(2016/C 191/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: PayPal, Inc (San Jose, California, Statele Unite) (reprezentanți: A. Renck, avocat, și I. Junkar, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hub Culture Ltd (Hamilton, Bermuda)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „VENMO” – marca Uniunii Europene nr. 9 509 357.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 12 ianuarie 2016 în cauza R 2974/2014-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea la suportarea cheltuielilor de judecată a EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, dacă intervine în procedură.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 5 aprilie 2016 – Le Pen/Parlamentul

(Cauza T-140/16)

(2016/C 191/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jean-Marie Le Pen (La Trinité-sur-Mer, Franța) (reprezentanți: M. Ceccaldi și J.-P. Le Moigne, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Secretarului general al Parlamentului European din data de 29 ianuarie 2016, notificată prin scrisoarea nr. D 302191 din data de 5 februarie 2016, adoptată în temeiul articolului 68 din Decizia 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European din 19 mai și 9 iulie 2008 „privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European”, astfel cum a fost modificată, prin care se constată o creanță în privința reclamantului într-un quantum de 320 026,23 de euro cu titlu de sume plătite în mod necuvenit în cadrul asistenței parlamentare și prin care se motivează recuperarea acestora;
- anularea notei de debit nr. 2016-195 din 4 februarie 2016 prin care reclamantul este informat că în privința sa s-a constatat existența unei creanțe conform deciziei Secretarului general din 29 ianuarie 2016, recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit cu titlu de asistență parlamentară, aplicarea articolului 68 din normele de aplicare a Statutului deputaților și a articolelor 78, 79 și 80 din Regulamentul financiar;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- obligarea Parlamentului European să plătească domnului Jean-Marie Le Pen, cu titlu de rambursare a cheltuielilor recuperabile, suma de 50 000,00 de euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe vicii care afectează legalitatea externă a actelor atacate. Acest motiv se împarte în două aspecte.
 - Primul aspect, potrivit căruia competența în materia deciziilor financiare privind partidele politice și, prin urmare, deputații, ar aparține Biroului Parlamentului European, iar nu Secretarului general.
 - Al doilea aspect, potrivit căruia Biroul Parlamentului European nu ar putea modifica natura și întinderea competenței sale. Or, Secretarul general nu ar justifica nicio delegare legală din partea președintelui Biroului Parlamentului care să îi acorde competența de a adopta și de a notifica actele atacate în ceea ce privește reglementarea chestiunilor financiare referitoare la un deputat.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe vicii care afectează legalitatea internă a actelor atacate. Acest motiv se împarte în patru aspecte.
 - Primul aspect, potrivit căruia actele atacate ar fi afectate de o eroare vădită de apreciere.
 - Al doilea aspect, potrivit căruia Biroul Parlamentului nu ar fi furnizat niciun element de probă în justificarea actelor atacate.
 - Al treilea aspect, potrivit căruia actele atacate ar fi afectate de un abuz de putere și de procedură.
 - Al patrulea aspect, potrivit căruia actele atacate ar avea un caracter discriminatoriu.

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2016 – Comisia/IEM**(Cauza T-141/16)**

(2016/C 191/51)

*Limba de procedură: greaca***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentant: S. Lejeune, agent)*Pârâtă:* IEM – Erga – Erevnes – Meletes perivallontos kai chorotaxias AE (Atena, Grecia)**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- obligarea pârâtei la plata sumei de 105 416,47 euro, majorată cu dobânzi calculate la rata dobânzii aplicată de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile de refinanțare principale la 1 iulie 2010 (2,0 %) plus un procent (1,0 %), și anume la o rată de trei procente (3 %), de la 6 iulie 2010 până la data plății integrale a acestei sume, diminuată cu 30 208 euro (plățiți prin compensare la 4 septembrie 2010), și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, formulată în temeiul articolului 272 TFUE la Tribunal, se solicită publicarea deciziei prin care se dispune ca pârâta să plătească Comisiei Europene suma de 75 208,47 euro, majorată cu dobânzi, aferentă contractului FAIR-CT98-9544 privind acțiunea intitulată „Dezvoltarea unei noi metode de spălare și curățare a fructelor”.

Comisia Europeană invocă, drept principal temei juridic, încălcarea obligațiilor contractuale de către pârâtă arătând, în special, că suma plătită pârâtei pe baza contractului în discuție nu a fost utilizată pentru îndeplinirea vreunei acțiuni aferente contractului și că pârâta nu a prezentat niciun înscris probatoriu în acest sens. Cu titlu subsidiar, Comisia Europeană invocă îmbogățirea fără justă cauză a pârâtei, potrivit prevederilor articolelor 904 și 908 din Codul Civil.

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2016 – Intesa Sanpaolo/EUIPO – Intesia Group Holding (INTESA)**(Cauza T-143/16)**

(2016/C 191/52)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italia) (reprezentanți: P. Pozzi și G. Ghisletti, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Intesia Group Holding GmbH (Böblingen, Germania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca comunitară verbală „INTESA” – marca comunitară nr. 3 105 277

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 21 ianuarie 2016 în cauza R 632/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea celorlalte părți la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, precum și a celor aferente procedurii de declarare a nulității și căii de atac desfășurate în fața EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) și a articolului 51 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 4 aprilie 2016 – Mundipharma/EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA)

(Cauza T-144/16)

(2016/C 191/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Mundipharma AG (Basel, Elveția) (reprezentant: F. Nielsen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Multipharma SA (Luxemburg, Luxemburg)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „MULTIPHARMA” – cererea de înregistrare nr. 9 537 887

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție/procedură de decădere/procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 22 ianuarie 2016 în cauza R 2950/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cursul procedurii de recurs.

Motivul invocat (Motivele invocate)

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2016 – Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland și alții/Comisia**(Cauza T-146/16)**

(2016/C 191/54)

*Limba de procedură: neerlandeza***Părțile**

Reclamante: Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland ('s-Graveland, Țările de Jos), Stichting Het Groninger Landschap (Haren, Țările de Jos), It Fryske Gea (Opsterland, Țările de Jos), Stichting Het Drentse Landschap (Assen, Țările de Jos), Stichting Het Overijssels Landschap (Dalfsen, Țările de Jos), Stichting Het Geldersch Landschap (Arnhem, Țările de Jos), Stichting Flevo-Landschap (Lelystad, Țările de Jos), Stichting Het Utrechts Landschap (De Bilt, Țările de Jos), Stichting Landschap Noord-Holland (Heiloo, Țările de Jos), Stichting Het Zuid-Hollands Landschap (Rotterdam, Țările de Jos), Stichting Het Zeeuwse Landschap (Heinkenszand, Țările de Jos), Stichting Het Noordbrabants Landschap ('s-Hertogenbosch, Țările de Jos), Stichting Het Limburgs Landschap (Maastricht, Țările de Jos) (reprezentanți: P. Kuypers și M. de Wit, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 2 septembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.27301 (2015/NN) – Țările de Jos, număr C(2015) 5929 final;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamantele susțin că în Țările de Jos protecția naturii este un serviciu de interes general în sensul articolului 2 din Protocolul (nr. 26) privind serviciile de interes general (JO 2012, C 326, p. 308) care, așadar, nu privește o activitate economică.
- Reclamantele susțin că, în mod neîntemeiat, au fost calificate drept întreprinderi în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Reclamantele susțin în principal că ele sunt organisme care gestionează terenuri fără scop lucrativ, înființate în vederea îndeplinirii unui obiectiv de interes public (non-economic). În subsidiar, reclamantele susțin că ele nu sunt întreprinderi atunci când achiziționează terenuri în vederea protejării naturii prin intermediul unor subvenții în temeiul Regeling bijdragen particuliere terreinbeherende natuurbeschermingsorganisaties (regimul privind subvențiile pentru organismele private de protecție a naturii care gestionează terenuri).
- Regimul de subvenții nu ar determina un avantaj economic, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, având în vedere condițiile legate de acesta.
- Schema de ajutor nu ar determina o denaturare a concurenței.
- Schema de ajutor nu ar determina o afectare a schimburilor comerciale dintre statele membre.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare.

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2016 – Italia/Comisia**(Cauza T-147/16)**

(2016/C 191/55)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: S. Fiorentino, avvocato dello Stato, G. Palmieri, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Comisiei nr. C(2016) 366 final din 28 ianuarie 2016, notificată la 29 ianuarie 2016, în temeiul căreia, în executarea Hotărârii din 17 noiembrie 2011, Comisia/Italia, C-496/09, Rep., EU:C:2011:740, Comisia a dispus plata de către Italia a sumei de 5 382 000 de euro și a sumei de 2 106 000 de euro cu titlu de penalități de întârziere care corespund celui de al treilea, respectiv celui de al patrulea semestru care urmează comunicării hotărârii menționate a Curții;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic privind încălcarea articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 din 22 martie 1999, aplicarea eronată a articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 din 21 aprilie 2004, precum și încălcarea principiului proporționalității.

- Se susține că decizia atacată impune aplicarea, în cazul sumelor datorate de întreprinderi în restituirea ajutoarelor de stat, a unor dobânzi compuse, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul nr. 794/2004. Guvernul italian critică acest aspect în măsura în care, chiar și în lumina jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, acest sistem de calcul al dobânzilor nu este aplicabil în cazul deciziilor de recuperare anterioare intrării în vigoare a Regulamentului nr. 794/2004 și, cu atât mai puțin, al deciziilor anterioare publicării Comunicării Comisiei din 8 mai 2003 privind ratele dobânzilor aplicabile în cazul recuperării ajutoarelor ilegale (JO 2003, C 110, p. 21). Argumentul privind existența, invocată de Comisie în decizia atacată, a unui pretins acord între Republica Italiană și Comisie în sensul aplicării unei dobânzi compuse este lipsit de relevanță.

Recurs introdus la 11 aprilie 2016 de Adrian Barnett și Sven-Ole Mogensen împotriva Hotărârii din 5 februarie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-56/15, Barnett și Mogensen/Comisia**(Cauza T-148/16 P)**

(2016/C 191/56)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Recurenți: Adrian Barnett (Roskilde, Danemarca), Sven-Ole Mogensen (Hellerup, Danemarca) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenții solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască,

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice în cauza F-56/15, Barnett și Mogensen/Comisia;

rejudicând cauza pe fond,

- anularea deciziilor cuprinse în fișele de pensii din luna iunie 2014 prin care coeficientul corector aplicabil pensiei recurenților este redus începând cu 1 ianuarie 2014,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în ambele proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenții invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe eroarea de drept pe care ar fi săvârșit-o Tribunalul Funcției Publice (TFP) în interpretarea dispozițiilor clare și precise ale Statutului funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”) având în vedere pretinsa „voință reală a legiuitorului” cu privire la întinderea suspendării în 2013 și 2014 a mecanismului de actualizare a pensiilor și remunerațiilor. În acest sens, TFP ar fi realizat o interpretare *contra legem* a articolului 65 alineatul (4) din Statutul funcționarilor și a modalităților de aplicare a acestuia prevăzute la anexa XI la statutul menționat.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe eroarea de drept pe care ar fi săvârșit-o TFP în măsura în care nu ar fi fost îndeplinite condițiile statutare prevăzute la anexa XI la Statutul funcționarilor pentru efectuarea actualizării intermediare în litigiu, iar Comisia ar fi săvârșit un abuz de putere efectuând această actualizare. Astfel, după ce a constatat, în hotărârea atacată, calculul greșit al precedentului coeficient corector efectuat în cadrul Regulamentului (UE) nr. 1416/2013 al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind ajustarea de la 1 iulie 2013 a coeficienților corectori aplicabili remunerațiilor și pensiilor funcționarilor și celorlalți agenți ai Uniunii Europene, TFP ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat că principiul egalității de tratament îi permitea autorității imputernicite să facă numiri (AIPN) să efectueze actualizarea intermediară în litigiu, contrar teoriei retragerii actelor administrative nelegale creatoare de drepturi sau de avantaje similare.

Recurs introdus la 14 aprilie 2016 de Ingrid Fedtke împotriva Ordonanței din 5 februarie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-107/15, Fedtke/CESE

(Cauza T-157/16 P)

(2016/C 191/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppem, Belgia) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comitetul Economic și Social European

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Ordonanței din 5 februarie 2016 a Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) în cauza F-107/15;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice, pentru ca acesta să se pronunțe pe fondul acțiunii;
- pronunțarea asupra cheltuielilor de judecată conform legislației în vigoare.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe eroarea de drept și/sau pe insuficiența motivării care ar afecta ordonanța atacată, întrucât Tribunalul Funcției Publice (TFP) a considerat la punctele 19-21 și 25 din ordonanța menționată că, atât în ipoteza unei cereri de reexaminare a unei decizii necontestate în termenul prevăzut, precum și în cea a unei cereri care pune în discuție în mod indirect o astfel de decizie, caracterul nou al unui fapt invocat în sprijinul cererii necesită ca nici reclamanta și nici administrația să nu fi avut sau să nu fi putut avea cunoștință de acesta la momentul adoptării deciziei rămase definitive, și a aplicat acest principiu la punctele 27-32 din ordonanța menționată, în timp ce din jurisprudență reiese că necunoașterea faptului invocat nu este necesară în cazul unei cereri de reexaminare.

2. Al doilea motiv întemeiat pe eroarea de drept și/sau pe denaturarea dosarului și pe insuficiența motivării care ar afecta ordonanța atacată, întrucât TFP a considerat, la punctul 32 din ordonanța menționată, pentru motivul că niciun fapt nou și esențial nu justifică o cerere de reexaminare, că procedura precontencioasă nu și-a urmat cursul obișnuit și că concluziile împotriva deciziei din 30 septembrie 2014 și respingerea din 22 aprilie 2015 a reclamației erau inadmisibile, în timp ce caracterul pur confirmativ al acestor decizii presupunea nu doar ca ele să nu fi fost precedate de o reexaminare, dar și ca ele să nu fi conținut niciun element nou și că, așa cum a arătat recurenta, decizia din 30 septembrie 2014 conținea un element nou față de cea din 7 aprilie 2014, astfel cum cea din 22 aprilie 2015 conținea un element nou față de cea din 30 septembrie 2014.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe eroarea de drept și/sau pe denaturarea dosarului și pe absența răspunsului la argumentarea recurente, care ar afecta ordonanța atacată, întrucât TFP a considerat, la punctul 26 din ordonanța menționată, că caracterul de noutate al faptului invocat în sprijinul cererii de reexaminare presupune ca părțile să nu fi avut sau să nu fi putut avea cunoștință de acesta, că recurenta nu a indicat în cererea sa fapte noi și esențiale care pot justifica prezentarea acesteia, ci, prin referirea la nota șefului său de unitate, s-a prevalat de modificarea statutului deși necunoașterea faptului invocat nu era necesară în speță că recurenta a indicat, astfel cum a afirmat în cererea de reexaminare, că a extins temeiul juridic al acesteia și, cu trimitere la nota șefului său de unitate, că administrația nu a acordat suficientă atenție cerințelor noului statut, care constituiau elemente noi și esențiale.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea normelor privind probele și a principiului obiectivității, întrucât TFP a considerat la punctul 28 din ordonanța atacată că recurenta nu a furnizat indicații privind data la care administrația a avut sau ar fi putut avea cunoștință despre plecarea colegei sale în concediu de maternitate și pentru creșterea copilului și, la punctul 29 din ordonanța menționată, că nu se putea exclude că acest lucru s-a întâmplat la 7 aprilie 2014, având în vedere durata statutară a acestor concedii, predictibilitatea cu mult timp înainte a datei nașterii și obiceiul de a informa cât de repede posibil serviciul cu privire la o absență de lungă durată, dar a dedus la punctele 30-32 din ordonanța menționată că recurenta nu a arătat că nici ea, nici administrația nu au avut sau nu ar fi putut avea cunoștință la 7 aprilie 2014 despre viitoarea absență a colegei sale, că cererea sa de reexaminare nu este justificată prin niciun fapt nou și esențial și că concluziile sale sunt inadmisibile, deși dovada unui fapt negativ și în privința unui terț este imposibilă, că CESE trebuia să indice data cererii de concediu și că TFP nu putea să se întemeieze nici pe prezumțiile succesive și nici pe o simplă presupunere pentru a inversa sarcina probei și a-și justifica concluziile.

**Recurs introdus la 14 aprilie 2016 de Inge Barnett, de Suzanne Ditlevsen și de Annie Madsen
împotriva Hotărârii din 5 februarie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-66/15, Barnett și
alții/CESE**

(Cauza T-158/16 P)

(2016/C 191/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Inge Barnett (Roskilde, Danemarca), Suzanne Ditlevsen (Copenhaga, Danemarca), Annie Madsen (Frederiksberg, Danemarca) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comitetul Economic și Social European

Concluziile

Recurentele solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască

— anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice în cauza F-66/15, Barnett și alții/CESE;

să dispună, rejudecând cauza pe fond,

- anularea deciziilor din fișele de pensii aferente lunii iunie 2014 prin care se reduce coeficientul corector aplicabil pensiei recurenților începând de la 1 ianuarie 2014;
- obligarea CESE la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurențele invocă două motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-148/16 P, Barnett și Mogensen/Comisia.

Ordonanța Tribunalului din 6 aprilie 2016 – Søndagsavisen/Comisia

(Cauza T-833/14) ⁽¹⁾

(2016/C 191/59)

Limba de procedură: daneza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Ordonanța Tribunalului din 6 aprilie 2016 – Forbruger-Kontakt/Comisia

(Cauza T-834/14) ⁽¹⁾

(2016/C 191/60)

Limba de procedură: daneza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Ordonanța Tribunalului din 5 aprilie 2016 – NICO/Consiliul

(Cauza T-24/15) ⁽¹⁾

(2016/C 191/61)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015.

Ordonanța Tribunalului din 5 aprilie 2016 – Syria Steel și Al Buroj Trading/Consiliul

(Cauza T-285/15) ⁽¹⁾

(2016/C 191/62)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 302, 14.9.2015.

Ordonanța Tribunalului din 5 aprilie 2016 – NICO/Consiliul**(Cauza T-524/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 191/63)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 371, 9.11.2015.

Ordonanța Tribunalului din 5 aprilie 2016 – Petro Suisse Intertrade/Consiliul**(Cauza T-525/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 191/64)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 371, 9.11.2015.

Ordonanța Tribunalului din 5 aprilie 2016 – HK Intertrade/Consiliul**(Cauza T-526/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 191/65)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 371, 9.11.2015.

Ordonanța Tribunalului din 16 martie 2016 – Bimbo/OAPI – ISMS (BIMBO BEL SIMPLY)**(Cauza T-571/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 191/66)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 406, 7.12.2015.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 11 aprilie 2016 – Rouffaud/SEAE

(Cauza F-59/13 RENV) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Trimitere la Tribunal spre rejudecare după anulare — Personalul SEAE — Agent contractual — Agent contractual auxiliar — Recalificarea unui contract de agent contractual auxiliar în contract de agent contractual pe durată nedeterminată — Refuz)

(2016/C 191/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Thierry Rouffaud (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (reprezentanți: S. Marquardt și M. Silva, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de respingere a cererii reclamantului prin care se urmărește recalificarea contractelor sale de angajare pe durată determinată succesive în contract pe durată nedeterminată și recunoașterea perioadei efectuate ca agent contractual auxiliar ca perioadă de serviciu efectuată ca agent contractual

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în cauzele F – 59/13 și F – 59/13 RENV.
- 3) Serviciul European de Acțiune Externă suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în cauza T – 457/14 P și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul Thierry Rouffaud în cauza T – 457/14 P.

⁽¹⁾ JO C 233, 10.8.2013, p. 14 (cauza inițială F-59/13).

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 aprilie 2016 – FN, FP și FQ/CEPOL

(Cauza F-41/15 DISS II) ⁽¹⁾

[Funcție publică — Personalul CEPOL — Agenți temporari — Agenți contractuali — Loc de muncă care corespunde cu sediul CEPOL — Mutarea CEPOL la Budapesta (Ungaria) — Schimbare corelativă a locului de muncă al agenților — Consecințe contractuale — Necesitatea consimțământului agenților — Coeficient de corecție aplicabil noului loc de muncă — Încredere legitimă — Principiul bune administrări]

(2016/C 191/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: FN, FP și FQ (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârât: Colegiul European de Poliție (reprezentanți: F. Bánfi și R. Woldhuis, agenți, B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziilor Colegiului European de Poliție (CEPOL) ca urmare a cărora reclamanții fie trebuie să demisioneze de la CEPOL, fie să se mute de la Londra la Budapesta, suferind un prejudiciu financiar, și cerere de despăgubire pentru prejudiciul material și moral care ar fi fost cauzat astfel reclamanților

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) FN, FP și FQ suportă propriile cheltuieli de judecată și sunt obligați la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de Colegiul European de Poliție.

⁽¹⁾ JO C 178, 1.6.2015, p. 28.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 11 aprilie 2016 – FU/Comisia

(Cauza F-49/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Procedură disciplinară — Consiliu de disciplină — Agent temporar al Curții de Conturi numit funcționar stagiar la Comisie — Schimbarea locului de muncă — Nedecararea schimbării locului de muncă la administrația Curții de Conturi — Solicitare simultană a indemnizației de reînaltare în țara de origine și a indemnizației de instalare la Bruxelles — Cerere de rambursare a cheltuielilor de mutare din Luxemburg în țara de origine — Anchetă a OLAF — Sancțiune disciplinară — Încaadrarea într-o grupă de funcții inferioară, fără retrogradare — Articolul 25 din anexa IX la statut — Eroare vădită de apreciere — Nerespectarea principiului contradictorialității — Fapt nou — Obligație de a redeschide procedura disciplinară — Proporționalitatea sancțiunii — Termen procedural)

(2016/C 191/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: FU (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și C. Ehrbar, agenți, ulterior C. Ehrbar și F. Simonetti, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei de aplicare împotriva reclamantului a sancțiunii disciplinare de reîncaadrare în gradul AST5, în condițiile în care reclamantul fusese numit în gradul AD5, pentru declarații așa-zis mincinoase cu scopul de a beneficia de indemnizația de reînaltare, precum și de plata cheltuielilor de mutare

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) FU suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 190, 8.6.2015, p. 36.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 11 aprilie 2016 – Zink/Comisia

(Cauza F-77/15) ⁽¹⁾

[Funcție publică — Funcționari — Indemnizație de expatriere — Eroare administrativă care a dus la neplata indemnizației de expatriere timp de mai mulți ani — Act care lezează — Fișe de remunerație care nu reflectă o decizie — Articolul 82 din Regulamentul de procedură — Cauză de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică — Neregularitate a procedurii precontencioase — Cerere în sensul articolului 90 alineatul (1) din statut — Termen rezonabil]

(2016/C 191/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Richard Zink (Bamako, Mali) (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. S. Bohr și F. Simonetti, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei de a limita plata retroactivă a indemnizației de expatriere la o perioadă de cinci ani, începând de la data la care a fost descoperită neplata acestei indemnizații, și obligarea pârâtei la plata unor dobânzi moratorii

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Domnul Richard Zink suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015, p. 51.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 11 aprilie 2016 – Wolff/SEAE

(Cauza F-94/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul SEAE — Comitetul pentru personal — Alegerea membrilor comitetului pentru personal — Validitate — Articolul 1 al cincilea paragraf din anexa II la statut — Regulamentul electoral al SEAE — Primul tur de scrutin — Lipsa cvorumului — Prelungirea perioadei de vot — Prelungire suplimentară a perioadei de vot — Lipsa organizării unui al doilea tur de scrutin — Nelegalitate)

(2016/C 191/71)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Oren Wolff (Etterbeek, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârât: Serviciul European pentru Acțiune Externă (reprezentanți: inițial M. Silva și S. Marquardt, agenți, ulterior G.-J. van Hegelsom, S. Marquardt și E. Chaboureau, agenți, în final G.-J. van Hegelsom, S. Marquardt și E. Chaboureau, agenți, M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hislaire și S. Moya Izquierdo, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de respingere a contestației reclamantului referitoare la rezultatul alegerilor privind Comitetul pentru personal al SEAE

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia din 23 aprilie 2015 prin care Serviciul European pentru Acțiune Externă a respins cererea domnului Oren Wolff având ca obiect invalidarea rezultatului alegerilor membrilor comitetului pentru personal.*
- 2) *Serviciul European pentru Acțiune Externă suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat la plata cheltuielilor de judecată efectuate de domnul Wolff.*

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015, p. 83.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 12 aprilie 2016 – CP/Parlamentul

(Cauza F-98/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Șef de unitate — Perioadă de probă — Neconfirmare în funcția de șef de unitate — Executarea unei hotărâri de anulare — Pierderea unei șanse)

(2016/C 191/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CP (reprezentanți: L. Levi și A. Tymen, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: V. Montebello-Demogeot și O. Caisou-Rousseau, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei din 18 iulie 2014, prin care, ca urmare a Hotărârii Tribunalului din 26 martie 2014, CP/Parlamentul European, F-8/13, reclamantul a fost confirmat ca șef de unitate, în măsura în care această decizie nu prevede recunoașterea retroactivă a statutului de șef de unitate și acordarea retroactivă a majorării salariului de bază aferente postului său (indemnizație de conducere) și cerere de daune interese pentru prejudiciul material și moral pe care pretinde că l-a suferit

Dispozitivul

- 1) *Obligă Parlamentul European la plata către CP a sumei de 3 219,55 euro. Această sumă va fi majorată cu dobânzi de întârziere calculate la rata stabilită de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare și aplicabilă în perioada vizată, majorată cu două puncte, începând de la 1 iulie 2011 și până la data plății efective.*

- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015, p. 86.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 12 aprilie 2016 – Beiner/Comisia

(Cauza F-135/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Concurs — Condiții de admitere — Experiență profesională — Decizia comisiei de evaluare de a nu i se permite reclamantului să participe la concurs — Eroare vădită de apreciere)

(2016/C 191/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Laurent Beiner (Knutange, Franța) (reprezentant: B. Sahki, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și F. Simonetti, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AST/130/14 de a nu i se permite reclamantului să participe la proba de evaluare, întrucât nu avea nivelul de studii necesar și nici experiență profesională cu o durată minimă de șase ani în raport cu natura funcțiilor

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată.
- 2) Domnul Laurent Beiner suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 7, 11.01.2016, p. 37.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2016 – ZZ/Ombudsmanul European

(Cauza F-10/16)

(2016/C 191/74)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: M. Vasileios A. Christianos, avocat)

Pârât: Ombudsmanul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Ombudsmanului European de a nu reține candidatura reclamantului pentru postul de secretar general al Biroului Ombudsmanului și obligarea pârâtului la plata de despăgubiri pentru presupusele prejudicii material și moral suferite de reclamant

Concluziile reclamantului

- anularea Deciziei atacate din 9 noiembrie 2015 a Ombudsmanului European, prin care acesta din urmă a respins reclamațiile sale administrative;
- anularea Deciziei din 10 aprilie 2015, prin care reclamantul a fost înlăturat de la un interviu, și a Deciziei din 16 iulie 2015 privind numirea lui B.G. în postul de secretar general al Biroului Ombudsmanului European;
- obligarea Ombudsmanului European să plătească reclamantului suma de 112 472,64 euro pentru despăgubirea prejudiciului material suferit de acesta din urmă;
- obligarea Ombudsmanului European să plătească reclamantului suma de treizeci de mii (30 000) de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit de acesta din urmă;
- obligarea Ombudsmanului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată ale reclamantului.

Acțiune introdusă la 15 martie 2016 – ZZ/SEAE**(Cauza F-15/16)**

(2016/C 191/75)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocați)*Pârât:* Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei prin care i se refuză reclamantului permisiunea de a publica un articol în lipsa modificării textului propus.

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei atacate și, în măsura în care este necesar, a deciziei de respingere a reclamației;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 18 martie 2016 – ZZ/EUIPO**(Cauza F-16/16)**

(2016/C 191/76)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală (EUIPO)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu include reclamantul în lista funcționarilor promovați în cadrul exercițiului de promovare 2015.

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei pârâtului din 24 iulie 2015 de a nu îl promova pe reclamant în gradul superior (AST 8) în cadrul procedurii de promovare pentru anul 2015 desfășurate la pârât, prin neincluderea numelui reclamantului pe lista funcționarilor promovați în anul 2015, publicată la 24 iulie 2015;
- obligarea Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietatea Intelectuală la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 23 martie 2016 – ZZ/Comisia Europeană**(Cauza F-17/16)**

(2016/C 191/77)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: ZZ (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea Deciziei Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO) de a nu lua în considerare cererea prezentată tardiv, privind reexaminarea deciziei de a nu admite reclamanta în etapa următoare a concursului EPSO/AST-SC/03/15, precum și anularea deciziei implicite de a nu admite această cerere.

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului Funcției Publice:

- anularea Deciziei Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO) din 17 august 2015, care i-a fost adresată prin e-mail, de a nu lua în considerare cererea pe care aceasta a prezentat-o la 13 august 2015, privind reexaminarea deciziei adoptate de juriul concursului EPSO/AST SC/03/15 3 de a nu o admite în etapa următoare a acestui concurs;
- anularea deciziei implicite a juriului concursului EPSO/AST SC/03/15 – 3 de a nu admite cererea pe care aceasta a prezentat-o la 13 august 2015, privind reexaminarea deciziei adoptate de acest juriu de a nu o admite în etapa următoare a concursului menționat;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 aprilie 2016 – Hill și alții/Comisia**(Cauza F-29/12) ⁽¹⁾**

(2016/C 191/78)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 133, 5.5.2012, p. 31.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 8 aprilie 2016 – Chevalier/Comitetul Regiunilor**(Cauza F-99/12) ⁽¹⁾**

(2016/C 191/79)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 343, 10.11.2012, p. 24.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 aprilie 2016 – Glowacz-De-Chevilly/Comisia**(Cauza F-72/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 191/80)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015, p. 55.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO